

The image features a dramatic sunset over a dark, calm sea. The sky is a deep, dark blue, with a bright orange and yellow glow from the setting sun visible on the horizon. The sun's light reflects on the water, creating a shimmering path. The title 'Miselna Paradigma' is written in a red, elegant script font, positioned in the upper right quadrant of the image.

Miselna Paradigma

Misena

paradigma

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani
[COBISS.SI-ID=295033600](https://nuk.ub.uni-lj.si/COBISS.SI-ID=295033600)
ISBN 978-961-94250-2-2 (pdf)

Avtorica: Dasha Perić

Naslov knjige: Miselna Paradigma

Uredila, oblikovala in lektorirala: Mateja Sulič

Fotograf: Ernest Čendak

Založba: Huannes

Kraj in leto izdaje: Koper 2018

Kazalo: Predgovor, uvod, jedro, zaključek

Zadnja platnica: Fotografija

Url za e-knjigo: <http://www.dlib.si/>

Copyright ©2018 Dasha Perić

Copyright © Huannes, Koper 2018. Vse pravice pridržane. Brez predhodnega pisnega dovoljenja je strogo prepovedano kopiranje, razmnoževanje, obnavljanje ali izmenjava kakršnegakoli materiala, ki je v e-knjigi.

Pomembna Opomba:

Celotne vsebine e-knjige ne smete obravnavati kot kakršnokoli vrsto terapije, diagnoze ali zdravljenja.

Avtoričin namen je posredovati informacije splošne narave, ki bodo bralcu pomagale pri njegovi poti do boljšega počutja.

V primeru uporabe katerekoli izmed vodil v tej e-knjigi, avtorica in založnik ne prevzemata nikakršne odgovornosti za vaša dejanja. Vse zadeve v zvezi z vašim telesnim ali psihičnim zdravjem terjajo zdravstveni nadzor. Niti avtorica niti založnik nista dolžna ali odgovorna za morebitno izgubo ali škodo, ki naj bi izvirala iz katerih koli informacij oz. vodil, podanih v tej e-knjigi.

Predgovor

Poslanstvo te e-knjige je spoznati bralca s svojim lastnim Umom in ga naučiti, kako se zavedati, razumeti ter gledati na svet okoli sebe s pomočjo lastne Miselne paradigme.

Lastna miselna paradigma je perspektiva vsakega posameznika, ki se želi zavedati sebe, razumeti sebe in od-ločiti sebe od vsega tistega, česar ne razume. Ko to doseže, se zgodi transformacija in se posameznik začne zavedati, razumeti tudi poglede ter razmišljanja drugih ljudi.

Verjamem, da v vsakem od nas obstaja Dar, ki ga je prejel ob rojstvu. Dar, ki pomaga razumeti, kako razmišljamo in doživljamo vsakodnevni proces življenja. Hkrati nam pomaga, da se ga vsakokrat zavedamo, ko ga izgubimo.

Vendar, kako naj se tega Daru zavedamo, če pa ne vemo, da smo ga nekje na svoji življenjski poti začasno izgubili?

Kako naj razumemo izgubljeni Dar, če pa ga morda nikoli ali skoraj nič nismo uporabljali v vsem tem času lastnega obstoja?

Kako lahko ločimo vse strahove, dvome, sume od dejanskega Dara in začnemo živeti v skladu s svojimi vrednotami, prepričanji in verovanji?

V fokusu te e-knjige so osnovna spoznanja, kako se soočiti z vso stisko, ki obstaja v vsakem izmed nas. Osnovno spoznanje pomeni, da se preko zgodb, ki jih bralec bere, dejansko skriva en delček vsakega bralca. Da ne ostane le pri branju, so v določenih poglavjih tudi brezplačna praktična vodila, ki bralcu pomagajo pri prvem koraku k transformaciji.

Z opazovanjem in delovanjem vodil bo bralec lahko svoje življenje spravil na osnovno stopnjo, ki je izredno pomembna za njegov obstoj. Ker e-knjiga ne pušča bralca ravnodušnega, mu omogoča tudi napredno stopnjo razvijanja lastnega Uma s pomočjo Miselne Paradigme.

Ne trdim, da bo e-knjiga delovala na vse enako in da je to edini način k reševanju težav. E-knjiga se tiče avtentičnih citatov, vodil in lastne metode, ki meni osebno delujejo temeljno, koristno in relevantno za vsakega bralca.

Ta e-knjiga opisuje skozi moje zgodbe rešitve, ki sem jih sama ustvarila s pomočjo lastne metode, ki vsebuje izkušnje, moj Um, in Miselno Paradigmo. Namenjena je predvsem bralcu, ki se je pripravljen soočiti sam s seboj in izvleči iz svojih stisk najboljše, kar se izvleči da.

E-knjiga se uporablja na zelo preprost način.

Vsebuje 18 poglavij in Vsak dan je treba prebrati le eno zgodbo/poglavje ter upoštevati določeno vodilo. Vsak večer pred spanjem si je treba vtisniti določen citat, ki ga bralec prejme ob koncu vsakega poglavja.

Opozoriti želim na posebnosti te e-knjige. Vsak, ki jo bo prebral, se bo v njem premaknil en delček notranjih občutkov. Simptomi so lahko na začetku tudi fizičnega izvora (glavobol, bolečine v križu, pod rebri, ramenskem obroču, bruhanje, stiskanje v prsih, vrtoglavica, jok ...)

Naj vas takoj pomirim, da so to simptomi, ki so bili potlačeni vsa ta leta in da je to proces čiščenja. Ni potrebe po strahu ali paniki. Obenem želim opozoriti, da se lahko že po prvem prebranem poglavju zgodi, da bo bralec spal zelo trdno ali rahlo. Zato priporočam, da si za vsak slučaj navije budilko za naslednji dan. E-knjiga je resnično učinkovita in deluje več kot odlično na popolnoma vsakega, ki si želi izboljšati življenje in vse, kar ga obdaja.

Zahvala

Iz srca se želim zahvaliti vsem, ki so prišli in odšli iz mojega življenja. Zahvaljujem se tudi vsem, ki so še prisotni in še pridejo v moje življenje. Čisto vsak je pustil sledi v mojem srcu in me navdihnil, da sem danes lahko še boljši človek.

Ravno tako bi želela izraziti Hvaležnost dvema osebama, brez katerih mi zagotovo ne bi uspelo ustvariti te briljantne in edinstvene e-knjige.

Z velikim Spoštovanjem, Modrostjo, Ljubeznijo, Božanstvom in Blagoslovom dajem Poklon Mateji Sulič, ki je poskrbela za slovnično, stilno in oblikovno delo e-knjige ter se predala v celoti.

Zahvaljujem se ji za prostovoljno in nesebično pomoč, kajti Veličina posameznika se prepozna v dobrosrčnosti in nesebičnosti.

Ravno tako se z globokim Spoštovanjem Zahvaljujem tudi fotografu Ernestu Čendaku, ki je ustvaril fantastične slike, polne energije in prikritih sporočil. Skozi oči fotografije je dokazal, kako zelo je predan svoji strasti in kako lahko s pomočjo fotografije ustvari zgodbo, ki pomaga ljudem v stiski.

Beseda ni dovolj. Zahvala ni dovolj.

Poklon obema za ves trud in vero v tole fantastično e-knjigo, ki bo pomagala množici ljudi.

Hvala vama, da sta to, kar sta. Hvala vama, da sta prisotna v mojem Življenju.

S Spoštovanjem in Velikim Poklonom iz Srca,

Dasha Perić

Kazalo

Uvod	1
Intuitivni Um!.....	2
Vse vmes je proces.....	4
Odnos ali/in umetnost? Oboje ali/in nič/vse od tega?	7
Deluje v vsakem primeru.....	10
Najprej Definicija.....	12
Ne obžaluj, izboljšaj!	15
Zapri OČltnost, Odpri UMirjenost	17
Rešitev in situacija	20
Luč in pot.....	22
U-Biti	25
Prava frekvenca	27
Kreacija	29
Zaupaj	31
Prebuditi Božanstvo v sebi	34
Naredi še bolje	36
Odgovornost	39
Mentalni proces	41
Miselna paradigma!.....	43
O avtorici	45

Uvod

Ni se bilo preprosto soočiti z dejstvi, da potrebujem pomoč. Jaz, nekdo, ki je vedno na zunaj deloval močno, nezlomljivo, pogumno ... Jaz, ki sem vedno podpirala in spodbujala ljudi, da spregovorijo o svoji stiski, a sama o tem nisem bila pripravljena spregovoriti.

Pred štirimi leti se mi je življenje popolnoma spremenilo. Postala sem nekdo, ki ga niti sama nisem več poznala. Postala sem oseba, ki je sebe izgubila čez noč.

Pred 25-imi leti sem vsaj vedela, kdo sem, kljub izgubljenemu tavanju in iskanju notranjega miru, a v zadnjih štirih letih sem doživela totalno amnezijo. Bolelo je bolj, kot me je bolelo vseh tistih 25 let, v katerih sem se borila z notranjimi demoni in kompleksi manj vrednosti. Bolelo je toliko, da sem pomislila na odhod na drugi svet. Do trenutka, ko sem spoznala svojo podpornico in zaveznico z imenom Miselna Paradigma, nisem vedela, kdo sem in kaj počnem na tem planetu. Začela sem jo poslušati, upoštevati njena (na) vodila in zgodil se je preobrat.

Verjetno se sprašujete, kdo je ta podpornica in zaveznica z imenom Miselna Paradigma? To je podpornica in zaveznica, ki mi je pomagala ločiti intuicijo od strahu, pokazala mi je proces poti k rasti, me gnala toliko časa, da sem dojela odnos do sebe, s svojimi signali mi potrjevala, da se sama od-ločim od dobrih ali manj dobrih misli in dejanj. Naučila me je definicije vsega, česar nisem razumela, da sem lahko začela z njeno uporabo, zbudila me je iz dolgoletnega spanca in mi odprla oči zavedanja vsega, kar se dogaja okoli in znotraj mene. Naučila me je komunicirati s seboj, dihati, programirati se na pravo frekvenco, kreirati, zaupati, prebuditi, postati, prevzeti ter ločiti sprejemanje od razumevanja. To je podpornica in zaveznica, ki mi je rešila življenje.

Intuitivni Um!

Ah, ta intuicija, ti občutki, ta čustva in vsa moja dejanja. Kje sem? Kdaj delujem v skladu s svojo intuicijo? Kdo sem v resnici?

Sem ženska, ki zase lahko reče, da je nekaj izredno posebnega. Ime mi je Dasha.

Intuitivno pišem in kar iz mene prihajajo sestavljeni stavki, ki jih bom vsekakor pustila točno takšne, kot so moje misli.

Ko sem napisala »intuitivno«, se mi je v mislih pojavila beseda Um. Ko sem zdaj ponovno prebrala ta stavek, vidim, da mi nekaj manjka še pred besedo Um. In to je izpeljanka iz besede INTUITIVNO. In – Tu- Iti- V- No-vo sfero, ki se imenuje Um. Fantazija! Sprašujem se od kod toliko krasnih ustvarjalnih besednih kreacij? Ali ta trenutek doživljam preobrazbo lastnega Uma? Sebe? Ali morda hodim v novo sfero, pa se komaj zdaj zavedam? Kar čutim, da me ta Intuitivni Um navdihuje pri moji kreaciji. V tem trenutku se zavedam, da sem pozabila dihati. Kar pozabila sem. Ali se manj dobro počutim? Ali sem zaradi tega manj sposobna, morda manj dober človek? Ali me je morda moj Um spomnil, da se spomnim na vsak svoj vdih, kajti če bom vdihnila, kot je treba, bom potrdila svoj Intuitivni Um, ki mi pravi: »Jaz sem tvoj na-vdih!«

Na- vdih se približam svoji intuiciji in sem v skladu z njo.

Kaj pa je potem tisto pozabljeno dihanje?

Tihi glas v meni zašepeta:

»Prestrašila si se in zaprla pot intuitivnemu navdihu. To se imenuje prestrašen Um, ki zaduši vse tisto, kar v resnici želiš izraziti skozi in svoja dejanja.«

Kaj se dogaja? Ali je možno, da sem ta trenutek dobila uvid?

Če se na-vdih približam intuiciji, potem ostane več prostora za pogum. Torej če potegnem črto, je v resnici (Na)-vdih prostor za pogum!

Kakšna radost, kakšno doživetje in božanskost sem zdaj doživela.

Dragi moj/moja ... si kdaj kaj podobnega doživel/a? Si morda med branjem moje izkušnje sebe prepoznal/a?

Ta trenutek vdihnem. In izdihnem. Pred očmi se mi nariše silhueta, ki je zvita v klobčič in bere ta trenutek mojo izkušnjo. Vidim jo v temačnem kotu manj pogumno. Njene misli so tako hitre, da jim komaj še sledim. Manj pogumna se ozira okrog sebe in preverja, ali je varna. Čutim njen utrip srca, ki bije s svetlobno hitrostjo, vendar to je bit navdušenja, sreče in dejstva, da je našla rešitev. V temi dvigne glavo proti nebu in se zahvali. Po licih ji spolzijo solze, ki so odraz olajšanja in osvoboditve. Tema izginja. Prebija bela močna svetloba in silhueta svojo roko položi na čelo. Svetloba je izredno močna, da posvetli njen obraz. Kdo je ta silhueta? Kaj se skriva v njej?

Ta silhueta si Ti. Ta silhueta je tvoj Um, ki se je končno začel prebujati iz spanca po vseh teh letih.

Draga moja/dragi moj ...

Pomagala ti bom doseči najvišje možno stanje Intuitivnega Uma! Vendar brez tvoje pomoči mi ne bo uspelo, zato te čakam. Čakam, da se srečava preko napisane besede.

Upoštevaj me in uporabi to moč Uma že danes! Tukaj in Zdaj.

Tvoja bodoča podpornica in zaveznica Dasha s pogledom iz Unikatne Perspektive.

VODILO #1#:

Dokončaj definicije in jih pošlji na dasha.peric@gmail.com, kjer boš brezplačno prejel/a prvo orodje, ki ti bo pomagalo pri tvoji miselni paradigmi.

1. Definicija: Enakopravnost, profesionalnost = _____.
2. Definicija: Privoščiti, Svoboda, dobro počutje = _____.
3. Definicija: Potrditev, pravilna odločitev = _____.
4. Definicija: Ceniti, zgled = _____.

Prvi citat, ki ga danes v mislih ali na glas ponoviš le enkrat pred spanjem, je:

»Intuitivni Um me navdihne, prestrašen Um (za) duši. (Na) vdih (za) duši strah; to je Moč mojega Uma!« – Dasha Perić

Vse vmes je proces

Igriva sem, radostna, moja domišljija je zelo močna in prodorna, da z njo gradim vse, kar si želim. V sebi vidim in prebudim majhno deklico, ki se igra, teka gor in dol po zelenem travniku s trobentico v ročicah in rahli vetrič ji boža njena mehka lica.

Deklica je samotarka v duši, vendar radostna. Gradi svoj imperij. Gradi in gradi ga, vse dokler ne ugotovi, da je zgradila lepo hišico na vrhu hriba, iz katerega se slišijo žuborenje potočka, čivkanje ptic in prebujanje narave. Ko deklica pogleda v nebo, za oblaki vidi neskončnost. Neskončnost, ki ji pravi, da je tam še nekaj, česar še ne pozna. Radovedno stopa v nov svet domišljije in se odpravi na pot.

Prispe na drugo stran. Njene velike oči, polne upanja, radosti, ljubezni, navdušenja, se razširijo in njen nasmeh postane tako zelo širok, da ji še sonce vrne nasmeh.

Zagleda ogromno kamnov in en velik dežnik.

Približa se in opazuje. Najprej zagrabi en kamen in si ga ogleduje. V njem išče podobe, iz katerih bo lahko ustvarila svoj sanjski svet. Svoj drugi imperij. Previdno ga odloži na zemljo in se dotakne dežnika. V tistem trenutku se nadnjo zgrudijo temni oblaki, hladen veter in grmenje. Deklica začudeno in obenem prestrašeno pogleda nazaj in v njenih mislih se za trenutek pojavi vprašanje:

»Ali naj se vrnem k svojemu prvemu imperiju, hiški, in zavržem vse, kar sem do zdaj videla tukaj?«

Vendar le za trenutek. Pogumno se odloči, da bo dežnik uporabila kot zaščito pred nevihto in hitro se loti kamnov, s katerimi si bo zgradila svoje novo zavetišče. Svoj novi, drugi imperij.

Deklica neustrašno in neutrudno gradi svoj mali imperij, zavrže vse strahove in dvome ter gradi dokler njen imperij ne dobi oblike. V tem času začne še deževati, zato si odpre dežnik in ga preusmeri na svoj mali imperij, ki ga je zgradila s pomočjo kamnov in zemlje. Ko dež zmoči zemljo, deklica s svojimi rokami oblikuje in dodela svoj mali imperij s pomočjo blata, ki ga je dobila. Smeji se, uživa, radostna je. Uspelo ji je!

Ko konča, se za temnimi oblaki pojavi sonček, ki posuši njene lase, njena premočena oblačila in njen mali imperij.

Deklica se hvaležno pokloni naravi in se vrne v svojo hiško z miselnostjo, da se lahko kadarkoli vrne v svoj skrivnostni svet – svet, ki ga le ona razume in pozna.

To deklico imaš tudi Ti. Spomni se svoje igrivosti, spomni se svoje neustrašnosti, spomni se, kako si gradil/a in odpiral/a vse možne poti, samo zato, da bi prišel/a do tistega, česar še ne poznaš.

Sprašujem te, kdaj ti je bilo vse to odvzeto?

Kdo ti je vrgel kamenje in ti odvzel vse upanje in gradnjo lastnega imperija?

Zakaj se ti je vse to zgodilo?

Ali, kdaj si si vse to odvzel/a?

Tvoj Um je bil že takrat odprt kot dežnik v nevihti, a danes si zaprl/a ta dežnik, še preden si se lotil/a podviga.

Zakaj si dovolil/a, da zavržejo tvoj imperij in zaprejo pot, ki je bila tlakovana po tvojih zamislih?

Zato, da si lahko prišel/a do te e-knjige. Zato, ker se želiš vrniti k sebi in dobiti svoj imperij nazaj.

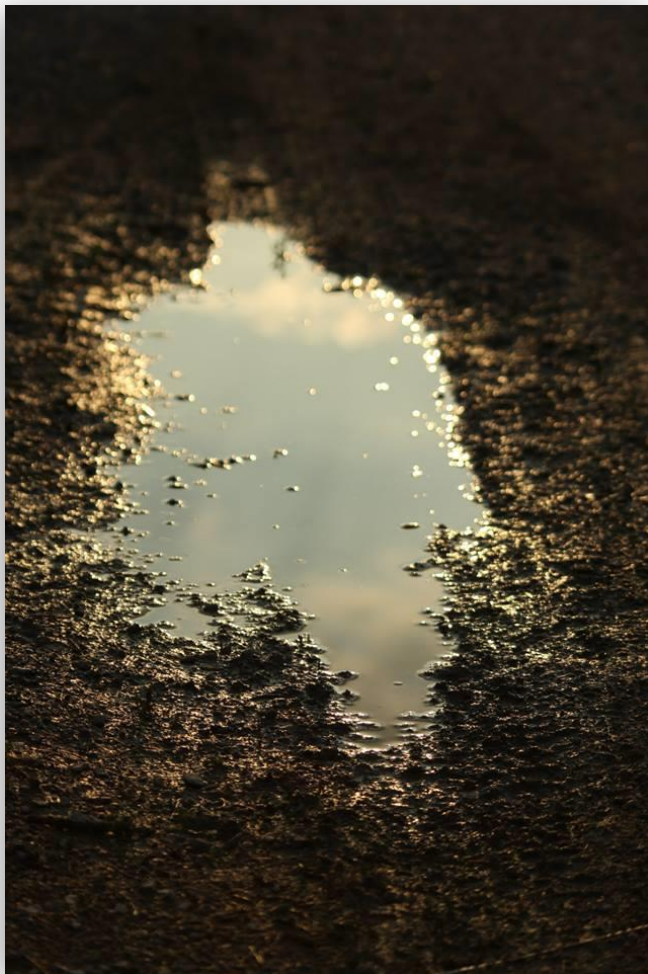
Jaz sem se dolgo sama borila, da sem spet našla svoj imperij, ki me je vsa ta leta zvesto čakal. Mislila sem, da ga več nikoli ne bom videla, začutila, slišala in vonjala tisto zemljo, ki je bila prepletena s kamenčki.

Še danes, ko zavoham zemljo, me popelje v svet moje domišljije in to zato, da me spomni, kako zelo sem svoj Um pravilno uporabila. Vse, kar se mi je v vseh teh letih dogajalo, je bil zgolj proces, ki ga nisem videla. Nisem razumela.

Pojdiva skupaj poiskati še tvoj imperij. Narediva nekaj na kar že dolgo čakaš.

Zavrzi vse, kar so ti odvzeli. Zapri misel na to poglavje in odpri pot do svoje nove gradnje. Naj tvoj imperij spet zaživi. A tokrat s tvojim Umom.

S teboj bom vse, dokler ne bo čas, da nadaljuješ svojo pot s pokončno držo in si rečeš:

»Moj imperij je moj svet! Moja notranja deklica je na varnem! Zdaj je čas, da moja deklica zaživi in uživa v procesu rasti!«

Tvoja bodoča podpornica in zaveznica Dasha s pogledom iz Unikatne Perspektive.

VODILO #2#:

Svoje prvo orodje iz prvega poglavja (napišeš le tisto, kar sem ti podčrtala v prejšnji vaji prve zgodbe) dopiši na črte spodaj oziroma v svoj dnevnik (piši v celih stavkih).

Zdaj pa pojdi v naravo (gozd, ob morju, v hribe ...) in bodi sam/a s seboj. Najprej se zavedaj, kje si. Ozri se okrog sebe in poskrbi, da boš popolnoma sam/a in v tišini. V spomin prikliči vse svoje manj dobre občutke (bes, razočaranje, sovraštvo, maščevanje ...) in zakriči na ves glas. Če nimaš možnosti narediti vaje v naravi, naredi jo doma, v avtomobilu, ko boš popolnoma sam/a. Kriči na ves glas

ali v vzglavnik ali v brisačo. Krik naj bo toliko časa dolg in močan vse, dokler ne postaneš utrujen/a. Ponavlaj ga toliko časa, dokler ne postaneš naveličan/a in utrujen/a. Potem globoko vdihni in izdihni. Zdaj ponovno preberi tri dokončane stavke, ki si jih napisal/a s pomočjo svojega prvega orodja. In ta občutek je iznajdba za tvoj proces. Zapiši ga. Zdaj veš.

1. Ko se pojavi »Popuščanje, zatiskanje oči, stres« se spomni, da

2. Ko se pojavi »Zaključiti, pritisk, svoboda, sreča« se spomni, da

3. Ko se pojavi »Biti, samozavest, kritika, podpora« se spomni, da

Drugi citat, ki ga danes v mislih ali na glas ponoviš le enkrat pred spanjem, je:

»Z Umom lahko ravnam kot s kamnom in/ali dežnikom. Lahko ga Zavržem, Gradim, Zaprem, Odprem! Vse vmes je proces !« – Dasha Perić

Odnos ali/in umetnost? Oboje ali/in nič/vse od tega?

»Ah, ta moja potlačena čustva. Koliko časa vas bom še morala prenašati? Ali ni bilo dovolj mučenja vsa ta leta?«

To so bila vprašanja, ki so bila prisotna več kot 25 let v mojem življenju. In nikakor nisem razumela, kaj mi želijo sporočiti. Področje čustev, ki jih ne smem ali ne zmorem pokazati ...

Kako zelo sem hvaležna, da se mi je to zgodilo v preteklosti.

Za kaj torej gre?

Gre za moja potlačena čustva. Da, moja čustva.

Odraščala sem v družini, v kateri je bilo prepovedano izražati svoja čustva. Če si jih slučajno pokazal ali izrazil je to pomenilo šibkost. To je pomenilo, da te bodo vsi, ki vedo tvojo šibko točko izkoristili in se ti posmehovali.

To je pomenilo, da je treba vedno biti nasmejan ne glede na to, kako zelo trpiš.

Vladala sta trma in molk.

Kako zelo sem verjela, da je to ključ do zaščite pred udarci okolice. Moj odnos do ljudi, ki so me prizadeli, je bil hladen, neusmiljen. Bolj kot so me tolkli, bolj sem udrihala nazaj. Toliko sem udrihala, da sem pripeljala ljudi do joka. In takrat sem začutila zadoščenje. V resnici sem vedno na koncu udarila le sebe.

Kako zelo me je bilo strah. Kako zelo sem se morala skrivati pred Seboj. Kako zelo močan oklep sem imela, in to samo zato, da ne vidijo moje ranljivosti in šibkosti.

Tihi ubijalci so bili moje vodilo za nadaljnje preživetje. Nisem vedela, kako naj si pomagam, zato sem prebrala ogromno knjig na temo osebne rasti, meditacije, hodila na razne tečaje, da bom lahko tudi drugim pomagala, vendar vedno, ko je prišla situacija, sem se vrnila v tisti odnos – odnos tihih ubijalcev.

»Le kako bom pomagala drugim, če še sebi ne znam in ne zmorem?« Je bilo moje vprašanje vsakokrat, ko sem se ponovno zlomila.

Trpela sem, nisem videla izhoda, mislila sem, da sem nora in začela sem se zapirati v svoj svet, v katerem sem se počutila varno. In kaj sem tam počela?

Pisala, pisala in še enkrat pisala. Pisala sem pisma Bogu, da nisem vredna ničesar in da je bolje, da me ni. Pisala sem svojemu Dnevniku, pred katerim me je bilo tako zelo sram pisati vse te moje nenormalne misli. Moj Um je bil popolnoma v razsulu. Ni videl nobenih svetlih točk, le brezno.

Po več kot 25 letih se mi zgodi preobrat. Ves potlačeni bes, razočaranje, bolečina, ki se je skrivala v meni vsa ta leta izbruhnejo iz mene.

Takrat si rečem: »Dovolj imam! Zdaj je prišel čas, da začnem misliti nase!«

Tokrat so bile vse izrečene besede tako močne, da sem jih zelo vzela resno.

Prva stvar, ki sem jo naredila, je bila, da sem se zavedala vse svoje nesnage (bolečina, bes, razočaranje) in jo dvignila na višjo raven. V mislih sem si predstavljala stopnice, ki vodijo do osvoboditve. In ko sem vso to nesnago dala v svoj nahrbtnik, sem videla, da mi ne dovoli stopiti koraka višje. Kar vleklo me je nazaj.

Jaz pa sem v mislih rekla: »Zdaj greš z menoj do konca! Če si bila prisotna vsa ta leta, se boš tudi soočila z višjo ravno!«

Kakšno olajšanje, kakšna svoboda se je zgodila v meni. Moj odnos je tokrat postal popolnoma drugačen. Drugačen do sebe. Nobene jeze ni bilo v meni. Kar videla sem, kako so moja potisnjena čustva postala majhna, ko sem jih povlekla s seboj na višjo raven oziroma stopničko. Sram jih je postalo, videla sem, kako se skrivajo in prestrašeno iščejo priložnost za beg, a brez uspeha. Zdaj sem jaz tista, ki vodi vso igro. Kar naenkrat se mi odprejo nove priložnosti. Iz mojega življenja izginejo ljudje, ki jih ne potrebujem več, pridejo poponoma zame novi ljudje z drugačno miselnostjo, ki sem jo iskala vsa ta leta, ljudje me kličejo na pomoč, vidijo v meni vzornika in nekoga, ki bo razumel njihovo stisko.

Božansko! Moj um je postal odprt za nov odnos in vsa umetnost tega Uma je, da se je vsa ta leta skrival v meni in jaz tega nisem videla.

Vem, da si tudi ti doživel/a notranje boje. Vem, da če bereš to e-knjigo, potrebuješ uvid, potrebuješ nekaj več.

Naj ti povem, da odnos, ki ga gojiš proti drugim, je odnos, ki ga gojiš proti sebi.

To ni nič slabega, če se zavedaš, da potrebuješ več in da si vreden/a le najboljšega. Ni treba, da veš ta trenutek, kako priti do najboljšega zase, pomembno je zavedanje.

Ko zaboli, zaboli zato, da te spomni, da si zaslužiš bolje. Zbujaš se iz dolgoletnega spanca in to je dobro. Prehajaš v višjo sfero, ki te bo popeljala na najvišjo možno raven.

To je Odnos. In ta odnos je v Tebi, ki je del Umetnosti.

Srečna sem, da si ti tisti/a, ki je deležen/a te e-knjige.

Tvoj Um doživlja preobrazbo! Svojemu Umu si dal/a priložnost za rast.

Ponosna sem nate! Tako zelo ponosna, da mi srce, kar poskoči od radosti.

Zdaj si na tretji stopnji svojega Unikatnega Uma.

Tvoja bodoča podpornica in zaveznica Dasha s pogledom iz Unikatne Perspektive.

VODILO #3#:

V vodilu 2 si našel/a svoj proces- danes sledi novo vodilo. Na dasha.peric@gmail.com mi pošlji svoje tri tihe ubijalce (npr. Ego, ignoranca, jeza, nemoč, fizična bolečina ...). Potem počakaj na miselno paradigmo, ki jo boš brezplačno prejel/a preko e-maila.

Moji tihi ubijalci:

- Tihi ubijalec številka 1:
- Tihi ubijalec številka 2:
- Tihi ubijalec številka 3:

Tretji citat, ki ga danes v mislih ali na glas ponoviš le enkrat pred spanjem, je:

»Um ni v odnosu, Um je v umetnosti! Odnos je v Umu in Umetnosti!« – Dasha Perić

Deluje v vsakem primeru

Čas poletja. Vsi hodijo na dopuste, uživajo s svojimi družinami, srečni so. Jaz pa brez prebitega ficka in polna grenkobe v sebi. Jezna sem, ker sem si dovolila, da sem padla v globoko luknjo. Jaz, ki sem bila vedno iznajdljiva, jaz, ki sem pridobila spoštovanje ljudi s svojim pristopom, jaz, ki sem garala in se predajala drugim z vsem srcem, jaz, ki sem veljala za nezlomljivo in neustrašno žensko.

Kako naj se izkopljem iz tega brezna, ki me kar vleče in vleče navzdol? Tako močno jokam v sebi, a tega ne pokažem, ker sem nezlomljiva, ker sem močna. Šibkost je za slabiče, šibkost ni moj svet.

Zdaj, ko berem te stavke, ugotavljam, kako zelo sem osebno zrasla. Še pred enim letom bi bile moje misli polne žalosti in strahu z vprašanjem, ki si ga večina postavi, ko je na tleh: »Zakaj se vse to meni dogaja?«

V času moje osebne in finančne krize se zgodi, da se med rekreacijo hudo poškodujem in končam na urgenci. Nimam obveznega zavarovanja in preden se odpravim na urgenco mi v mislih zveni stavek: »Nimaš denarja, ne moreš na urgenco. Pojdi domov in si speri vso kri s sebe.«

Drugi del mene pa pravi: »Ne hecaj se, za tvoje življenje gre! Pojdita z bratom do urgence!«

V tistem trenutku mi brat pove, da bo on plačal pregled in oskrbo, a tudi on je na socialni podpori. Povem mu, da ni tako hudo in da moram le počivati. V tistem trenutku se mi začne vrteti in mi gre na bruhaje. Verjetno gre za lažji pretres možganov. Brat vztraja in me pelje na urgenco.

Okoli mene ljudje, v hujšem stanju kot jaz. Komaj dihajo, eni so na invalidskem vozičku, drugi komaj hodijo s pomočjo kisika. Občutek imam, da je v zraku ogromno stiske in bolečine. Eni čakajo že več kot šest ur in še vedno se nič ne dogaja. Le čakajo. V glavi sem zmedena, v šoku, ne vem, kam sem prišla, ne vem, kje bom pristala. To v meni ni strah, to je stanje, ki ga ne znam opisati. Za trenutek zaprem oči, globoko vdihnem in izdihnem ter se v mislih zahvalim Univerzumu:

» Dasha, ozri se okrog. Poglej, kaj vidiš, kaj čutiš. Poglej, kaj imaš in v kakšnem stanju si. Kljub bolečini lahko hodiš, si še vedno pri zavesti in zraven imaš brata, ki skrbi zate. Dovolj si biti ranljiva. Dovolj si le Biti.«

Tisti dan sem dobila lažji pretres možganov in nekaj šivov na levi roki. Od takrat se mi je življenje obrnilo na glavo. Dobila sem uvid.

Z delom lastnega Uma sem potrdila manj dobre misli in dejanja. Vso pozornost sem usmerila v manj dobre misli. Spoznala sem, da vse tisto, kar vlečem nase, vse to se uresniči. In tako velja tudi za dobre misli. Moj Um deluje tako ali drugače. Kako je možno, da sem v največjem obupu in bolečini našla moč za tisto Hvaležnost, tisto svetlo točko v nesreči? Kaj se je zgodilo, da sem našla dobro misel kljub manj lahki situaciji?

Aha ... za moje Življenje gre. Torej mi je vendarle mar za lastno življenje? Borila se bom, da preživim kljub situaciji.

Kako zelo sem Hvaležna za svoje življenje. Hvaležna, da sem živa. Hvaležna, da živim.

Ti, ki bereš to zgodbo dobro veš, o čem govorim. Tudi sam/a si bil/a v podobnem položaju. Tudi sam/a si doživel/a stisko in bolečino, ki je ni mogoče opisati z besedami. Tudi sam/a si naredil/a

največ, kar si znal/a in zmogel/a v stiski. To je bil tvoj korak k osvoboditvi lasnega Uma. Le videl/a nisi. Le zavedal/a se nisi.

Ko sem že mislila, da je to najhujša stvar v obdobju finančne in osebne krize, je prišla čez dve leti nova, popolnoma meni tuja kriza. Samo-uničenje! Faza, ko ti postane tako hudo vseeno, da prosiš Boga ali Univerzum, da se ne zbudiš več. Tri dni brez hrane, piješ nesladkan čaj v upanju, da te totalno izčrpa in da se ne zbudiš več. A kaj, ko je Bog ali Univerzum imel drugačne načrte z menoj! Poslal mi je ljudi, ki so mi stali ob strani, ko sem jih najbolj potrebovala. Bili so z menoj v največji finančni in osebni krizi, in ko sem jim povedala, kaj sem preživljala, sem v vsakem od njih videla kombinacijo zaskrbljenosti in besa. A kljub vsemu so me razumeli. Hvala vam dragi moji prijatelji in družina.

Da, dragi/a moj/a ... Bog ali Univerzum imata z nami včasih boljše načrte, kot smo si jih sami postavili. In ko pride do tega, pomeni, da je čas, da osvobodimo delo lastnega Uma in se prepustimo. Um deluje v vsakem primeru!

Božansko! In kakšno vlogo imaš ti pri vsem tem? Če si že prišel/a do tega poglavja, se vprašaj, kakšne načrt ima Bog/Univerzum s teboj, da še vedno bereš mojo e-knjigo?

Bog/Univerzum mi je poslal signal, da ustvarim e-knjigo preko, katere bom spoznala tebe, ki ravno tako še vedno tavaš v megli ali temi. Delo mojega Uma je odprto.

Vidim, kako osvobajaš svoj Um in kako se pretakajo najvišje možne vibracije v tvojem življenju. Vidim, kako lepo prehajaš v višjo sfero, ki se je po vseh teh letih Zdaj Zavedaš.

Tvoja bodoča podpornica in zaveznica Dasha s pogledom iz Unikatne Perspektive.

VODILO #4#:

Na dasha.peric@gmail.com mi pošlji svoj primer, ko te je zaskrbelo za lastno življenje. Po prebrani zgodbi ti bom pomagala razvozlati situacijo, da boš lahko ponovno spet zadihal/a s polnimi pljuči. Zgodba naj bo čim bolj podrobno opisana, kajti tako bova prišli/a prej do rešitve.

Četrty citat, ki ga danes v mislih ali na glas ponoviš le enkrat pred spanjem, je:

»Z delom lastnega Uma potrjujem tako dobre, kot slabe Misli in Dejanja! Um deluje v vsakem primeru!« – Dasha Perić

Najprej Definicija

Moj borbeni duh me žene naprej in mi vliva moči, da lahko prenesem vse, kar se mi pojavi na poti. Pot je trnova, a vredna vsega napora. Želim si zmage, želim si dosežka, želim si moči in vpliva.

Ampak prej moram določiti, kaj je zame zmaga. Ali zmaga pomeni brez kompromisov? Ali zmaga pomeni premagati druge, biti nad njimi? Morda iti preko vsega in vseh za voljo lastne zmage in zadoščenja?

Če je to zmaga, potem vidim dolgoročni poraz. Moj Um ni nastavljen na poraz, moj Um je nastavljen na Zmago. A kaj, ko je treba prej definirati lastno zmago.

Ko sem bila mlajša, sem bila zelo uporniška in trmasta. Imela sem vodilno žilico in vse, kar sem si zamislila, je tako tudi bilo. Če ni bilo po moje, potem je v meni začel goreti ogenj besa vse, dokler nisem dosegla svojega. Zakaj sem to na tak način dojemala in zakaj je to še dolgo ostalo v meni? Ker sem se počutila *zapuščeno*.

Zapustila me je ženska, ki me je rodila. Ni je bilo, ko sem jo potrebovala. Ni je bilo, ko sem še čutila potrebo po njej. Vse, kar je bilo v njej, je bila grenkoba, odpor in bes. Vse to sem jaz tako čutila.

V meni je bes vrel še dolga leta in nikakor se nisem mogla notranje umiriti. Ko sem že mislila, da sem dodelala stvari z njo, se je znova pojavila misel: **»Ko ji bo najhuje, se spomni, kako je bilo tebi!«**

Še zdaj, ko to pišem, se v meni nekaj dogaja, a tokrat popolnoma drugače. Odločila sem se, da bom svoj Um nastavila tako, da se v prvi vrsti jaz dobro počutim.

Zato zame zmaga pomeni **ponavljajoč se občutek**. Če se mi večkrat pojavi radost, zadovoljstvo ali morda jeza ali razočaranje, je to zame Zmaga.

Zakaj?

Ker me to krepi. Ker me to spomni, da zmorem še več. Ker je to moja potrditev, da si zaslužim najbolje. Ker me spomni, da sem v rahli stagnaciji in da potrebujem višjo raven. In kar je najpomembnejše, da to definicijo Zmage kreiram že v lastnem Umu, še preden začnem z njegovo uporabo.

Božansko!

Si predstavljaš, kako si jezen/a in to jezo definiraš v lastnem Umu. In ko jo dokončno definiraš, takrat začnem z njeno uporabo. Ali pa morda, ko si srečen/a, in to srečo definiraš v lastnem Umu in jo nato uporabiš?

Kakšna radost in božanstvo!

Si tudi ti doživel/a, da si *zapuščen/a* ali da nisi dovolj dober/a za druge? Da morda nisi izpolnil/a pričakovanj svojih staršev ali svoje okolice?

Kako zelo te razumem. In nikakor ti ne bom rekla, da je to preprosto spremeniti. Vem, kako je bilo z mojim procesom, zato te resnično čutim in razumem v celoti. Lahko ti povem, da so to prikriti blagoslovi. Vse, kar se ti je dogajalo, je bila tvoja definicija Zmage v Umu, še preden si jo začel/a uporabljati.

Zdaj je skrivnost razkrita in nimaš potrebe več po strahu, sramu, skrivanju, krivdi. Nisi kriv/a, ne obžaluj ničesar, le prebudi tisto svoje Božanstvo v sebi in se mu *zahvali*, da je prišlo na površje.

Kolikokrat sem se spraševala, ali moram odpustiti materi. Kolikokrat sem pomislila, da *bom kaznovana*, ker si sploh dovolim pomisliti o odpuščanju. Kolikokrat sem imela občutek, da sem najslabši in najbolj pokvarjen človek na tem planetu, ker nimam *normalnega* odnosa z biološko materjo. Kolikokrat sem se počutila manjvredno ali celo nič vredno, ker sem *nehvaležna* hči, ki jo bo *Bog kaznoval* zaradi nespoštovanja do nje. Kolikokrat ... Ali sama sebe prepričujem, da sem razčistila z njo, pa v resnici še globoko v sebi besnim? Ali je čas, da ukrepam in naredim korak ter pozabim na vse, kar mi je bilo storjeno?

Ni mi treba narediti popolnoma ničesar. Edina moja dolžnost je, da naredim zase in svoje življenje, kar je najbolje in v moji moči. Vsi tisti dvomi, o tem, ali sem slab človek, nehvaležna hči, kazni, ki me čakajo od Boga ... To so bile njene besede. To je njen svet. Moj svet je nekaj popolnoma drugega. Najina svetova sta tako različna, zato sem se odločila živeti svoj svet. To je moja dolžnost in pravica. To je moja odgovornost do sebe. To je najmanj, kar si otrok v meni zasluži. Sami se rodimo, sami bomo umrli. Jaz sem mislila, da sem to popkovino že zgodaj prerezala in verjela, da je moje življenje postalo Svoboda, Mir, Moč, Vpliv. V resnici sem bila ujetnica lastnih odločitev. Jaz sem tista, ki je dovolila, da me je prizadela. Jaz sem tista, ki je pripeljala vse situacije in ljudi v svoje življenje. Da, jaz sem tista. Temu jaz pravim **100 % prevzemanje lastne odgovornosti**. Da sem prišla do tega, sem definirala zmago v Umu, še preden sem jo uporabila.

Dragi/a moj/a ne boj se. Nisi kriv/a za tuje odločitve, nisi odgovoren/a za tuja življenja, si pa 100 % odgovoren/a zase in svojo Zmago v Umu, še preden začneš z njeno uporabo.

Ali se sploh zavedaš, da bereš že peto poglavje in da si 1/3 poti že prehodil/a? Ali se zavedaš, da prehajaš na višjo stopnjo in da se tvoj Um iz dneva v dan odpira in postaja vse močnejši?

To je tisto, kar še potrebuješ. Če si prišel/a do tega poglavja in se še vedno počutiš, kot da si v razsulu, potem ta trenutek zaključi z branjem in se ponovno vrni jutri. Če se ti je uprlo,

potem odloži knjigo in se spet vrni čez nekaj ur, dni, tednov, mesecev ali leto. Odpri in začni brati. Če potrebuješ pomoč, sem tukaj zate. Pomagala ti bom. Odpri pot svojim novim kreacijam, novemu življenju, ki ga boš z lastno Zmago uporabil/a vse do konca svojih dni. Zavedaj se, da je peto poglavje vstopnica na prvo stopnico višje sfere, ki se imenuje **Zavedanje**. Ko boš prišel/a v šesto poglavje, te čaka proces, v katerem ti bom stala ob strani vse, dokler me boš potreboval/a.

Tvoja bodoča podpornica in zaveznica Dasha s pogledom iz Unikatne Perspektive.

VODILO #5#:

Vse kar je treba narediti je, da na dasha.peric@gmail.com napišeš »**Potrebujem pomoč!**«in prejel/a boš nadaljnja vodila za Zmago.

Peti citat, ki ga danes v mislih ali na glas ponoviš le enkrat pred spanjem, je:

»**Definiram zmago Uma, še preden začnem z njegovo uporabo!**« – Dasha Perić

Ne obžaluj, izboljšaj!

Skozi moj Um se pretaka energija, ki se izraža preko napisane besede. Moje srce je polno. Moje počutje je Božansko. Moja duh je močan.

Vsi spomini na preteklost v meni prebujajo različna čustva. Čustva, ki imajo skupni imenovalec. In ta je **Zavedanje**. Koliko prehojene poti je za menoj in koliko bolečine, ki je v resnici bila vseskozi moja zaveznica in podpornica. Brez nje mi zagotovo ne bi uspelo. Hvala, draga prijateljica!

Od danes naprej si na vrsti ti. Od danes naprej imava ogromno dela in od danes naprej je zate dan, ki se bo zapisal v zgodovino. Zapiši ga v svoj Um in ga skrbno hrani vse do konca svojih dni.

Tukaj in Zdaj.

Prva stopnica višje sfere. Prva močna preobrazba. Prva avtentična ideja. To vse si dosegel/a, dragi/a moj/a. Čestitam in Blagoslavljam tvoj dosežek.

Vse, kar se ti zdaj dogaja in kar se je prej, je zato, ker si vse sam/a ustvaril/a v lastnem Umu, z eno samo samcato razliko. Tokrat se **Zavedaš** svoje ustvarjalnosti. Tokrat raz**U**meš svojo ustvarjalnost. Tokrat Čutiš svojo ustvarjalnost. Izstopil/a si iz temačne luknje in svojo silhueto spremenil/a v otipljivo Sebe. Svojo notranjo deklico si obdaril/a s pogumom. Univerzumu/Bogu si odprl/a svoj Um. Razumel/a si delo Univerzuma/ Boga, ki vedno deluje v tvoje najvišje dobro in dosegel/a si prvo Zmago v Umu, ki si jo tako močno pričakoval/a. Tukaj in Zdaj. Tvoje telo je pokazatelj, da si Tukaj in Zdaj. Tvoj Um je začel delovati bolje, kot si lahko predstavljaš. Ti si tisti/a, ki je zaradi **Zavedanja** naredil/a korak k višji sferi. V tebi je Božanstvo in nimaš več potrebe po strahu.

Zakaj bi te zdaj bilo strah po vsem tem, kar si prehodil/a? Zdaj hočeš spet Verjeti.

Zdaj si pripravljen/a na nadaljnjo pot. Prvi korak si že naredil/a in igra se šele začenja. Pred teboj sta le še dve stopnici, ki te bosta pripeljali na najvišjo možno raven tvojega Uma. Le dve stopnici te še ločita. A si lahko to sploh predstavljaš?

Zate imam nalogo.

Ostani v budnem stanju in imej Svoje oči odprte. V mislih jih zapri in si predstavljaš ogromen zelen travnik, na katerem ležiš na hrbtu z razprtimi rokami. Vsak tvoj vdih sporoča, da vsrkavaš svež zrak, ki te polni z novo svežo energijo. Vsak tvoj izdih ti pomaga odstraniti vso tisto plevel, ki je še prisotna. V mislih imaš zaprte oči in tvoje misli se iz trenutka v trenutek umirjajo ter dobivajo epilog. Zdaj veš, kdo si, kaj želiš, kje si in s kom želiš nadaljevati. V tvojem srcu se sliši glasba z enakim ritmom, a hkrati tako različnim. Ne pustiš se motiti, saj je tvoj Um pripravljen na **Zavedanje** in se prepušča glasbi srca in intuicije.

V mislih odpreš oči in na nebu zagledaš nekaj, kar že dolgo iščeš. Tako daleč se ti zdi, a hkrati tako blizu, zato pripreš oči in izostriš svoj pogled. Kaj vidiš? To je tisto, kar boš potreboval/a v svojem nahrbtniku na poti do druge višje sfere. Točno to, kar si videl/a. S tem boš hodil/a vse, dokler si ne boš rekel/a, kdaj je dovolj.

Zaupaj mi, kakšne občutke imaš zdaj? Kje na telesu se dogaja sprememba? Katere besede se ti prepletajo po mislih? Ali kaj obžaluješ? Ali morda, kaj izboljšuješ? Sebe ne moreš goljufati.

Jaz sem pripravljena na nadaljevanje procesa in potrpežljivo čakam.

Tvoja bodoča podpornica in zaveznica Dasha s pogledom iz Unikatne Perspektive.

VODILO #6#:

Danes zapiši v svoj dnevnik **Zavedanje**, ki si ga okrepil/a in odkril/a po današnji vaji. Obvezno ga podrobno opiši, in ko končaš s pisanjem, zapri dnevnik ter ga ne beri. Jutri zjutraj, ko se zbudiš, preberi svoj zapis. Ko končaš z branjem za trenutek zapri oči in tista misel, ki se prva pojavi jo zapiši zraven opisa. (obvezno uporabi VELIKE TISKANE ČRKE)

Šesti citat, ki ga danes v mislih ali na glas ponoviš le enkrat pred spanjem, je:

»Ne obžalujem Uma, ki sem ga ustvaril/a. Izboljšujem ga!« – Dasha Perić

Zapri OČItnost, Odpri UMirjenost

Prebujam se. Moje oči so še zaprte, a moj Um se počasi prebuja in se podaja v nove priložnosti, ki ga čakajo. Kako zelo hitro me prebujajo moje misli in vse misli so čiste. Čiste kot solza, bistre kot reka in polne zagona. Pomislim, kako zelo lepo bi bilo, da bi ves dan imela tako jasen in čist pogled na današnji dan. Na ves svet. Le pomislim. Nikakor se ne zavedam, da to lahko tudi storim. Zakaj pa ne? Vse mi je dano in imam vse potrebno za uresničitev le-tega. Odprem oči. Počasi se pretegnem in zazeham, da napolnim pljuča in možgane s kisikom. Počutim se odlično. Še preden vstanem iz postelje, se zahvalim Univerzumu za nov dan, novo priložnost. Zahvalim se za vse, kar imam in kar bom še prejela v današnjem dnevu. Nato spet zaprem svoje oči in se prepustim svojemu Umu, da se odpre. Da deluje. Um je zadovoljen. Jaz pa nadaljujem z jutranjimi opravili.

Ali vidiš, kaj posebnega v zgodbi? Poglej malce bolje. Kaj je bistvo zgodbe? Preberi jo še enkrat. Še vedno ne vidiš? Ali gledaš z odprtimi očmi? V kaj gledaš? Kako gledaš?

Pojdiva malce globlje. Pojdiva v novo zgodbo.

V službi si ob točno določeni uri. Malico imaš ob točno določeni uri. Družiš se s točno določenimi ljudmi. Iz službe greš točno ob določeni uri.

Kaj vidiš? Kaj si zdaj dojel/a? Morda točno določeno uro? Zakaj? Kaj se pa dogaja vmes? Zakaj imaš spet odprte oči in gledaš nekaj, kar že poznaš? Kaj še manjka? Česa ne vidiš?

Dragi moj/draga moja ... zdaj si na prvi stopnički lastne preobrazbe. Katera je ta prva stopnička? Naj te spomnim. To je **Zavedanje**. Ali ti je zdaj bolj jasno, kaj ti želita obe zgodbi sporočiti? Kaj zdaj vidiš? Ali si tudi tokrat gledal/a z odprtimi očmi ali morda z odprtim Umom?

Se je pojavil »aha« efekt?

Kaj je zate pomembno? Kaj je bistvo vsega tega? Dejstvo je, da ozaveščaš lastno **Zavedanje**.

Ko vsi gledajo v enako smer, ti poglej globlje. Poglej širše. Glej z zaprtimi očmi. Deluj po svojem odprtem Umu in intuiciji. Deluj zaradi sebe. Deluj.

Vem, da ti bo uspelo, vem, da zmoreš.

Zate imam krasno priložnost.

Vse, kar potrebuješ, je list in pisalo.

V vsakem stavku bo **ena** beseda, ki bo krepko označena. Tvoja naloga je, da ugotoviš, ali je ta beseda tista beseda, ki te odvrča od lastnega Zavedanja (to pomeni, da v življenju dostikrat gledaš in ne vidiš ali z drugo besedo, da se dovolj še ne zavedaš) ali beseda, h kateri bi še dodal/a širino in globino. (pomeni odprti Um in močno Zavedanje).

Pomembno je, da vajo izvajaš počasi in osredotočeno. Ne pozabi gledati z zaprtimi očmi in odprtim Umom.

Začniva.

- Vidim le, če **imam** odprte oči.
- Slišim le, če imam **odprta** ušesa.
- Okušam le, če **prej** poskusim.
- Vonjam le, če je v zraku svež morski vonj.
- **Čutim** le, ko se v sebi počutim drugače.

Kaj se je v tebi premaknilo? Še vedno nič? Imaš odprt Um? Karkoli čutiš ali ne čutiš ta trenutek je popolnoma v redu.

Napiši vse tisto, kar te je zaskrbelo, vse tisto, kar je v tebi izzvalo močne vibracije. Močna vibracija pomeni tudi občutek, da ni spremembe.

To preobrazbo doživljaš, ker hodiš proti višjemu nivoju. Ne pozabi, da si zdaj na nivoju **Zavedanja**. Naj te še enkrat spomnim: **Zdaj si na nivoju Zavedanja!**

Zdaj si bliže svojemu odgovoru. Zdaj gledaš z zaprtimi očmi, a kljub vsemu vidiš. Zdaj imaš odprt Um. Zdaj vidiš. Besedica *če* igra pomembno vlogo v tvojem življenju. Zdaj čutiš notranjo spremembo.

Si prebral/a naslov današnje zgodbe? Si se vprašal/a, zakaj so določene črke velike tiskane? Kaj se skriva v njih? Zdaj veš!

Tvoja bodoča podpornica in zaveznica Dasha s pogledom iz Unikatne Perspektive.

VODILO #7#:

Na dasha.peric@gmail.com pošlji včerajšnjo misel, ki si jo napisal/a v dnevnik z velikimi tiskanimi črkami. Takoj za tem dobiš **brezplačni napotek** za današnji dan, ki ti bo pomagal pri miselni paradigmi.

Sedmi citat, ki ga ta večer v mislih ali na glas ponoviš le enkrat pred spanjem, je:

»Zaprem oči in odprem Um!« – Dasha Perić

Rešitev in situacija

Kako zelo sem ponosna nate. Včeraj si krasno sodeloval/a in dojel/a bistvo ter smisel.

Božansko!

Zdaj, ko si ojačal/a svoje **Zavedanje**, sledi še en korak dlje.

Ko sem v preteklosti doživljala raznorazne stiske, sem si vedno postavljala vprašanje: »**Zakaj se mi to dogaja?**«

In vedno bolj, kot sem se to spraševala, vedno manj sem razumela, kaj mi tista situacija želi sporočiti. Na vso silo sem želela razumeti. Nikjer nobenega razumevanja. Le ogorčenje in jeza. Zanimivo od vsega tega, je bila moja razlaga Univerzumu. Moja formirana razlaga. Ko sem se zavedala tega, sem dobila popolnoma nov uvid.

Poglejva, katero razlago sem pošljala Univerzumu:

»Univerzum želim, da veš, da nisem slab človek. Ne morem iz svoje kože, še manj pa ne prenesem tega, da mi gre vse narobe v življenju. Vse, česar se lotim, mi uspe začasno in potem se vse spet sesuje! Toliko let se že borim sama s seboj, da o okolici niti ne govorim in še vedno nisem naredila nobene spremembe. Stagniram. Ko bi mi le prisluhnil in me razumel, kaj ti želim sporočiti! Vem tudi, da govorim v prazno in da sploh ne obstajaš. Očitno je moje poslanstvo, da se borim celo življenje in najbolje bo, da ne verjamem v nič in nobenega!«

To je le en delček moje razlage Univerzumu. Ali vidiš, koliko pleveli je bilo v mojem besednjaku? Ali vidiš, kako sem s svojo razlago vlekla nase situacije, ki jih ne želim. Bolj, kot sem se jih otepala, bolj so se lepile name kot lepilo.

S situacijami ni nič narobe in niso napačne, *napačen* je bil moj odnos, moja reakcija na situacije. Pa še to ni bilo napačno, kajti, če bi vedela bolje ali drugače, bi zagotovo takrat naredila bolje ali drugače. Nikakor ne obžalujem situacij iz preteklosti, le zahvalim se jim lahko. Zaradi njih sem danes jaz tista, ki pomaga ljudem preko napisane besede.

Vsak ima svoj Univerzum ali Boga v sebi. To jaz imenujem Um. Kadar Umu razlagamo o svojih željah, ciljih, načrtih dobimo različne situacije. Zato večini ljudi ne uspevajo cilji, ker se ustrašijo situacij. Tisto, kar je najpomembnejše pri vsem tem, je **Zavedanje**. Če se zavedaš, da nekaj želiš rešiti ali doseči, potem je to krasno izhodišče za nadaljnjo pot do tvojih ciljev.

In kaj je treba narediti, da dojameš *vso politiko* lastnega Univerzuma?

Postavlja **Mu** vprašanja. Da, prav si prebral/a. In takrat se bo zgodil preobrat. Zgodile se bodo rešitve!

Božansko!

Zdaj si na vrsti ti.

Napiši na list papirja vse tisto, kar želiš rešiti. Stavke oblikuj v trdilno obliko in nikakor ne uporablaj nikalnic.

Primer:

Želim si biti bolj zdrav/a! – To je pravilna uporaba (trdilna oblika).

Ne želim biti bolna/bolan – To ni pravilna uporaba (nikalna oblika).

Zdaj pa svoje stavke spremeni v vprašalno obliko. Edini dve besedi, ki jih lahko uporabiš v svojih vprašanjih sta lahko **Kaj** in/ali **Kako**. Obvezno sprašuj Um in ne sebe! Preden karkoli vprašaš, se obvezno Zavedaj stanja in situacije, v kateri si zdaj.

Primer:

Želim biti bolj zdrav/a-trdilna oblika.

Kako mi Um lahko pomaga pri boljšem zdravju? – Vprašalna oblika.

To je vse, kar narediš. Zdaj pa prepusti, da tvoj Um (notranji Univerzum/Bog) naredi svoje.

Ne beri naslednjega poglavja, dokler ne dokončaš današnje naloge. Trenutna sreča ali dosežek ne pomenita popolnoma nič, če sebe goljufamo.

Tvoja bodoča podpornica in zaveznica Dasha s pogledom iz Unikatne Perspektive.

VODILO #8#:

Vajo obvezno dokončaj danes. Vse odgovore, ki si jih prejel/a od Univerzuma obvezno zapiši v svoj dnevnik. Ne piši na isti list odgovorov. List zloži v ovojnico in nanjo napiši: REŠENO! Ovojnico zapri in je ne odpiraj 21 dni. Po enaindvajsetih dneh jo odpri, še enkrat preberi napisano in list z ovojnico vred vrzi v reko ali morje. Preden ga vržeš, izreci: »Hvala ti, Odpuščam ti, zdaj zmorem sam/a! Amen!«

Osmi citat, ki ga ta večer imej v mislih ali ga na glas ponovi le enkrat pred spanjem, je:

»Ko vprašam Um, kaj želim, vedno dobim rešitev! Ko razlagam Umu o svojih željah, dobim situacijo!« – Dasha Perić

Luč in pot

Hodim ob morju. Vse je mirno. Le zvok morja slišim in glasbo rahlega vetra, ki me boža po laseh. Voham morski zrak in čutim toplino sonca, ki me greje v tem pomladnem obdobju. Ozrem se levo, desno. Pogledam v nebo, pogledam v tla. Opazujem svojo hojo, opazujem sebe, kako umirjeno in brezskrbno nadaljujem svojo pot. Vleče me k vodi in zato si izberem eno skalo, ki čaka name. Usedem se in globoko vdihnem. Moje misli postajajo vse bolj tihe, moje srce se umirja, moje dihanje je v skladu z mojim počutjem. Gledam v morje in vsakokrat, ko se rahlo vzvalovi, moj Um izreče besedo: »**Božansko!**«

V trenutku aktiviram svoj Um in ga prižgem. Pred seboj zagledam začetek nove poti. Ta pot se mi nariše na nebu. Le ena črta, na čistem nebu. Moje oči ji sledijo in se ne pustijo motiti. Pogledam malce bolje in opazim, da se iz te črte oblikuje znak neskončnosti ali vodoravna osmica.

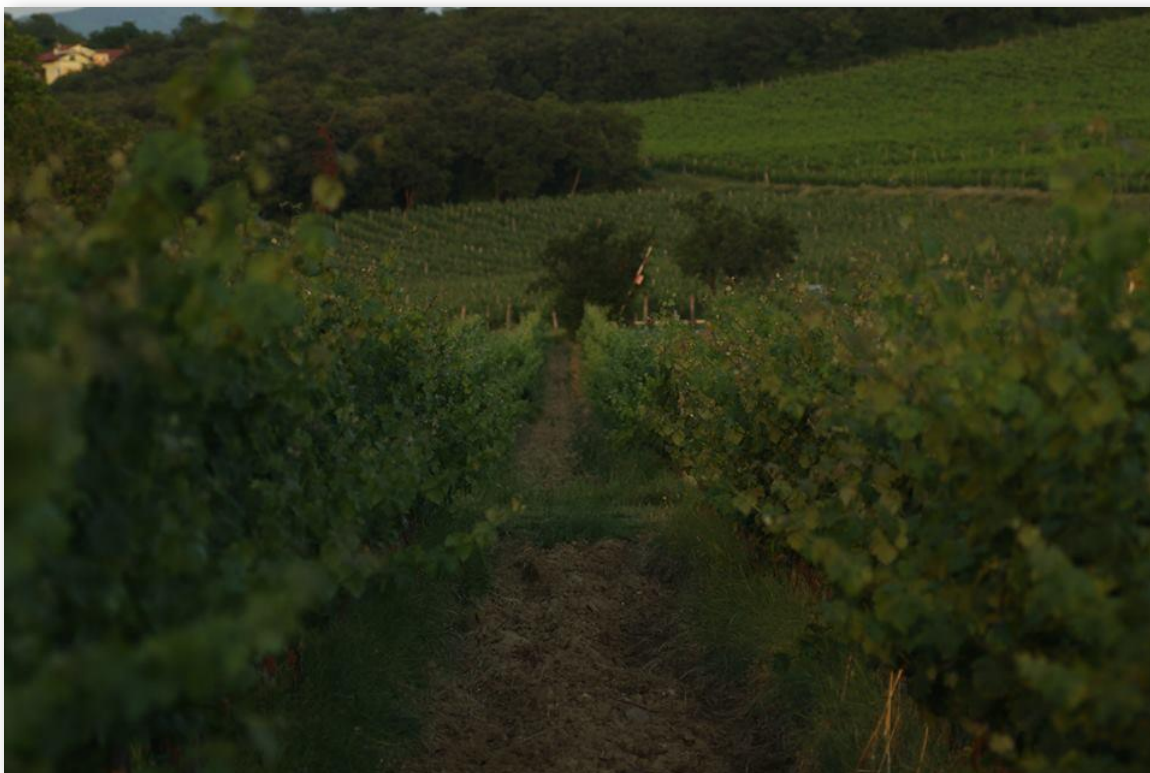
Božansko!

Dobim uvid. Zavedam se, da je to spet sporočilo Univerzuma, ki mi želi nekaj sporočiti. Ker sem v harmoničnem stanju in je moje življenje iz dneva v dan lepše, lahkotno, pomislim, da je še nekaj, česar ne vidim in želim dodelati. Rečem si: »**Dasha, prižgi svetilko in poglej! Pot že imaš, le Um prižgi!**«

Vidim. Vidim sporočilo.

Skozi moje telo se v trenutku pojavijo mravljinci v ramenskem obroču in lažji pritisk na prstnem košu.

Vdihnem, a ugotovim, da je ta vdih prišel iz trebuha. Ramenski obroč se popolnoma sprosti, pljuča pa neskončno razširijo. Tokrat nisem vdihnila s pljuči, ampak s pomočjo trebuha. Spomnim se svojih manj prijetnih situacij, ki so pripomogle k temu, da so se vse stiske, ves stres izražali preko pljuč. Stiskalo me je v prsih in občutek sem imela, da se mi bodo pljuča sesedla.

Zakaj sem ves svoj strah in krč zadrževala v sebi? Zdaj vidim, zakaj sem bila pred leti tesnobna. Nisem se zavedala sebe. Nisem bila dovolj pozorna na signale v Sebi, ki so del Univerzuma, za katerega lahko trdim, da je v mojem Umu in mojem Svetu še kako funkcionalen.

Božansko!

Tudi sam/a imaš nekje podoben krč v telesu. Tudi sam/a si se verjetno prepoznal/a v zgodbi, zato je čas, da okrepiš svoj Um.

Pojdi v naravo, kjer je prisotna voda. Na list papirja napiši, kje vse si začutil/a mravljince, bolečine na svojem telesu. Preden odpreš list, se **Zavedaj**, kje si. Ozri se in poglej, kaj vse te obdaja. V mislih ali na glas preberi, kar si zapisal/a. Na koncu izreci še besedo »**Božansko**«. List spravi v žep in ga ne beri več. Poglej si v dlani. Vidiš črte, ki si jih prejel/a ob rojstvu in so odraz tvoje že prehojene poti. To je preteklost. Tega ni več. Najdi eno črko na katerikoli roki in si jo zapiši na nov bel list. Ta črka je tvoja prihodnost. Tvoja Luč, ki jo boš vsakokrat, ko te karkoli zaboli na ali v telesu, spomnila, da jo prižgeš v svojem Umu in si ustvariš pot. Pod to črko napiši s tiskanimi črkami »**ZAVEDAM SE PRISOTNOSTI SEBE V TEM TRENUTKU!**«

V tem trenutku ti sporočam, da si premaknil/a lastne meje. Naredil/a si premik, ki ga zmorejo le najmočnejši. Postajaš boljši človek, postajaš bolj spoštljiv/a do sebe, svojega telesa, svoje okolice in tvoje reakcije na situacije, ki so te še do včeraj dušile, so točno takšne reakcije, ki jih potrebuješ. To si ti.

Zavedaš se sebe, zavedaš se, da si ti gospodar/ica svojega Uma. Bodi Blagoslovljen/a do konca svojih dni.

Imaš še tri notranje stopnje in kmalu prehajaš na višjo raven, višjo stopnico, ki te bo popeljala v višje sfere. Te sfere boš prepoznal/a med samim procesom drugega nivoja. Ne pozabi Zdaj si tukaj. V sedanjosti. Preteklosti ni več. Nima nikakršnega vpliva. Za prihodnost je potreben čas, ki ga živiš v sedanjem trenutku.

Danes si prižgal/a lučko svojega Uma, jutri pa že potrebuješ več!

Tvoja bodoča podpornica in zaveznica Dasha s pogledom iz Unikatne Perspektive.

VODILO #9#:

Danes bodi pozoren/a na svoje izrečene besede. Ob koncu dneva zapiši v svoj dnevnik vse besede, ki se jih izrekel/a čez dan in obvezno se jih Zavedaj. Ob vsaki besedi napiši »BOŽANSKO«. Iz vseh besed sestavi toliko stavkov, kolikor besed si zapisal/a. Besede morajo biti različne med seboj. Stavki naj bodo sestavljeni le v trdilni obliki, ne smejo vsebovati nikalnic in napisani morajo biti v sedanjiku. Npr., danes sem srečen/a – pravilna uporaba; danes nisem nesrečen/a – manj pravilna uporaba. Bodi pozoren/a, da bodo stavki obvezno napisani v trdilni obliki v sedanjiku. Npr., danes sem srečen/a – pravilna uporaba; danes sem bil/a srečen/a – manj pravilna uporaba)

Deveti citat, ki ga ta večer v mislih ali na glas ponoviš le enkrat pred spanjem, je:

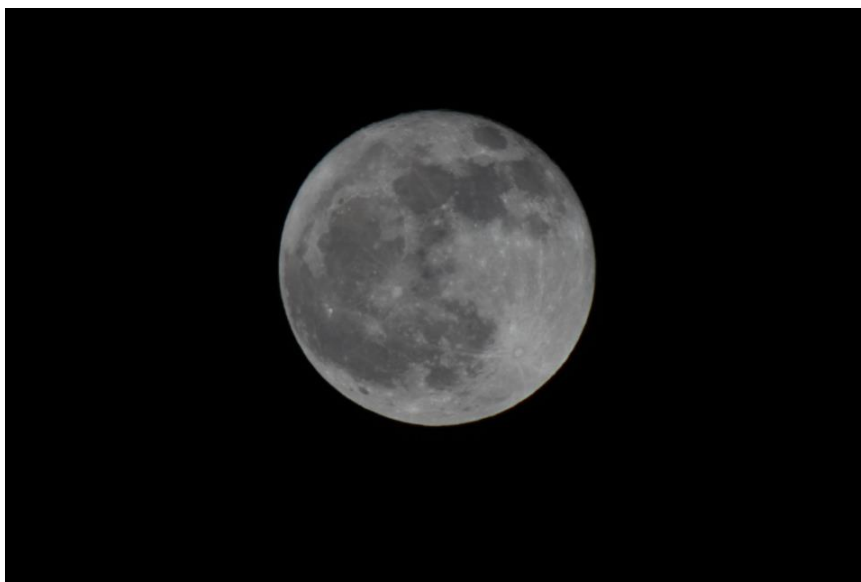
»Prižgem luč Uma in stopim na pot!« – Dasha Perić

U-Biti

Umiram znotraj sebe ... še komaj diham, še komaj se držim pri polni zavesti. V meni počasi umira vse. Nobenega upanja, nobene volje in nobene motivacije nimam. Vse okrog mene je tema, kljub temu da zunaj sije sonce. Nad menoj se zgrinjajo temačni oblaki. Pod nogami vidim pekel. Vedno bolj mi zmanjkuje zraka in v glavi se mi vrti. Srečam se z demonom, ki se mi približuje, a zgodi se preobrat. Začnem ga dušiti. Upira se, a čutim njegovo nemoč. Duši ga, trpi. Postajam močnejša od njega. Nič mu ne rečem in nič mi ne reče. Ko ga dušim, v sebi čutim neko moč. Postajam močnejša in trdnejša. Črni oblaki se umaknejo, moja pljuča se napolnijo, spet vidim sonce in moj svet je spet svetel! Demon izgine za vselej!

Zbudim se v nov dan, novo jutro. Doživim fantastično preobrazbo. V trenutku si rečem: »**Moj Um je živ!**«

Dragi/a moj/a, včasih sem raziskovala pomen sanj. Razlog za moje raziskovanje je bil, ker sem pred leti imela veliko mor. Strah me je bilo zapreti oči, da o misli na to, da bi zaspala sploh ne govorim. Tako močno me je bilo strah zaspiti, da sem začela posegati po alkoholu in se s prijatelji zabavati do zgodnjih jutranjih ur. In to le iz razloga, da *nisem imela časa* in niti prostora za razmišljanje o nočnih morah.

Ko sem ugotovila vzrok, so se moje nočne more za vedno zaključile. Če pa že nekaj sanjam, potem se sanj ne spomnim ali pa so takšne, ki nimajo nobenega vpliva name. Razen teh, ki sem jih opisala na začetku tega poglavja. Tokrat v zelo močnem pozitivnem in najvišjem vibracijskem smislu.

Ko sem bila še otrok, sem marsikaj videla, kar *ne bi smela* videti in niti doživeti. Med drugim sem odraščala s tem prepričanjem, da *coprnije* obstajajo. Spomnim se, da sem videla krvave spodnje hlačke pred pragom naših vrat, v nabiralniku smo dobili pošiljko, v kateri so bili lasje in nohti. Mati je hodila k raznoraznim vračem, vedeževala je prijateljicam, oče je imel knjigo urokov in na skrivaj izvajal obrede. Kot otrok sem verjela, da moram biti pazljiva, kam stopam, kaj pojem, kdo mi kaj podari. Oče se je pretvarjal, da ne verjame, a globoko v sebi še danes vem in čutim, da se boji okultnih stvari. In jaz sem vse te strahove vpijala vase kot goba, zato sem vsak večer sanjala ponavljajoče se sanje. Tema, strah, dušenje, letenje, ne-varnost, odtujenost matere ... in ta strah sem nosila vse do svojega 25. leta. Res sem borec, da sem vse to prenesla. Božansko.

Moj Um je bil mrtev, kisika ni bilo nikjer. Ko sem se osvobodila teh strahov, sem začela počasi spet dihati. Vstala sem od mrtvih. Moj Um je spet zaživel in počasi sem začela ponovno dihati. Zelo počasi.

In po tolikih letih so se mi pojavile sanje o demončku. Zakaj sem ga tokrat premagala? Zakaj je bil nemočen in zakaj se je pojavil po vseh teh letih?

Zato, ker je prišel *iskat hudiča* k meni. He he. Zato, ker me je prišel preverjat, ali ga bom zmogla premagati tokrat. Zato, ker je opazil moj Živeči Um. A tokrat mu ni uspelo! Naredila sem križ nad njim in se prepustila Božanskemu. Prepustila Univerzumu. Univerzum podpira vse tisto, za kar ga prosim in želim. Nisem več ujetnica prepričanj drugih ljudi, nisem več ujetnica lastnega Ega, nisem več ujetnica v lastnem telesu in Umu- Zdaj sem Gospodarica svojega Uma in vsega, kar si zamislim in kar se mi dogaja!

Kdaj si prvič *ubil/a* svoj Um? Kdaj si si prvič *odvzel/a* kisik?

Prepričana sem, da želiš izvedeti, kako se osvoboditi vseh strahov, zadržkov, dvomov.

Če si do zdaj upošteval/a vsa moja navodila, potem veš odgovor.

Če še vedno ne veš odgovora ti postavljam drugo vprašanje: **»Prišel/a si na prvo stopnjo preobrazbe. Kaj je tisto, kar potrebuješ, da lahko izboljšaš, dodelaš, spremeniš v svojem Življenju?«**

Če še vedno nimaš odgovora, se obvezno vrni na začetek knjige in jo znova preberi. Se vidiva ponovno, ko boš pripravljen/a biti odkrit/a do sebe.

Če pa si prišel/a do odgovora, potem čestitam. To je tisto, kar ti bo pomagalo. In vsakokrat, ko te prime strah, panika, dvomi, jeza ... se spomni svojega odgovora in osvoboditev prihaja s svetlobno hitrostjo.

Manjkata ti le še dve stopnički do zaključka prve stopnje in prehoda na novo višjo raven.

Danes razmišljaj o svojem odgovoru in ga intenzivno uporablaj skozi lastna dejanja.

Danes si že na poti k samostojnosti. Da, vse to si dosegel/a! Dihaj s polnimi pljuči in ohranaj svoj Um na najvišji možni stopnji. Veš, da si Um, ki Živi v tebi in veš, da si Kisik, ki hrani svoj Um!

Tvoja bodoča podpornica in zaveznica Dasha s pogledom iz Unikatne Perspektive.

Deseti citat, ki ga ta večer v mislih ali na glas ponoviš le enkrat pred spanjem, je:

»Ubiti Um v sebi je enako kot živeti brez zraka!« – Dasha Perić

Prava frekvenca

»Prizadeli so me, maščevala se bom, vrnila jim bom z vsaj enako mero, kot so me prizadeli. Da vidijo, kako lepo je, ko boli.«

Kolikokrat sem uporabljala takšen besednjak. Kolikokrat sem ves svoj bes, žalost, razočaranje stresala na vse možne načine. In kolikokrat sem si rekla: **»To je šele začetek!«**

Ali obžalujem? Ne.

Ali bi ponovila? Ne.

Ali bi vzela nazaj vse izrečene besede in dejanja? Ne.

Jaz sem vendarle človek. Jaz nisem zver. Sem pa prebudila zver v sebi. Da, prebudila sem jo in priznati moram, da sem se počutila svobodno. Vsaj tako sem mislila.

Kaj pa ti? Kdaj si nazadnje izpustil/a svojo zver? Si se zaradi lastnega zadoščenja počutil/a podobno kot jaz? Si morda začutil/a slabo vest?

Konfucij je dejal: **»Ne naredi drugemu tistega, česar ne želiš, da drugi ne naredi tebi!«**

Kolikokrat sem že slišala, prebrala ta pregovor, pa ga očitno nisem **razumela**.

Takoj bom popravila stavek:

Kolikokrat sem že slišala, prebrala ta pregovor, pa se ga očitno nisem **zavedala**.

Pojdiva malce globlje in se dotakniva Konfucijevega pregovora.

»Ne naredi drugemu tistega, česar ne želiš, da drugi ne naredi tebi!«

Kdo je drugi? Človek, ki stoji pred teboj? Morda oseba v ogledalu? Le kdo je druga oseba v prvem delu pregovora? Kaj pa druga oseba v drugem delu pregovora?

Kakšne vibracije v tebi izziva ali sproža ta druga oseba v obeh delih pregovora?

Na kateri frekvenci si s to drugo osebo?

Poglejva, kaj se zgodi, ko programiraš svoj Um na pravo frekvenco.

Išči frekvenco svojega Uma kot pri radiu. Pritiskaj gumbek, vse dokler ne najdeš tiste prave frekvence. Dokler ne najdeš čistega zvoka. In našel/a si jo.

Kar naenkrat pregovor Konfucija zveni takole:

»Zavedaj se Sebe in tistega, kar želiš zase. Zavedaj se, da v drugem vidiš Sebe in dobil/a boš tisto, kar želiš!«

Dragi/a moj/a opaziš razliko? Enak pomen, le drugačna frekvenca.

Od trenutka, ko se **Zavedaš** svojega odnosa in reakcije na različne situacije, tvoje življenje deluje. Pravzaprav je vedno delovalo, le zavedal/a se nisi.

Božansko!

Na list A4 format napiši seznam desetih stvari, ki te razžalostijo, razjezijo, razočarajo, bolijo. (list prepogni na polovico). Na drugo polovico lista pa napiši 6 stvari, ki si se jih naučil/a iz te e-knjige.

S svinčnikom poveži teh 6 stvari s seznamom na levi strani. Katere štiri stvari iz seznama so ostale nepovezane?

Zdaj pa programiraj Um na pravo frekvenco. To lahko traja. Išči vse, dokler ne boš našel/a za tiste štiri nepovezane stvari iz seznama rešitve. Naj te razveselim glede ostalih šestih stvari. Tvoja podzavest in Um sta počistila, uredila ta področja. Da, dragi/a moj/a predelal/a si stvari, pa se sploh nisi Zavedal/a! Čestitam iz srca. Te štiri stvari so zdaj tvoja nova priložnost, da se **Zavedaš**, kako zelo si jih potreboval/a, da si danes tukaj in boljša oseba. Čestitke!

Tvoje srce in Um sta se odprla svetu Zavedanja in novim sferam. Zdaj je čas, da preideš na višjo sfero.

Ponosna sem nate. Ponosna na vse dosedanje delo, ki si ga pridno opravil/a.

Tvoja bodoča podpornica in zaveznica Dasha s pogledom iz Unikatne Perspektive.

Enajsti citat, ki ga ta večer v mislih ali na glas ponoviš le enkrat pred spanjem, je:

»Programiram svoj Um na pravo frekvenco in deležen/a sem topline v srcu!« – Dasha Perić

Kreacija

Dobrodošel/a na novo stopnjo. Višjo stopnjo. Prehodel/a si pot, ki se je na začetku nisi zavedal/a, a vendarle si na koncu svojega prvega prehojenega dela prišel/a do Zavedanja. In to šteje. Od danes naprej bova delali/a malce drugače. Na tej stopnji boš intenzivno **uporabljal/a svoj Um** z Zavedanjem. Zdaj se ozri nazaj in poglej, kaj in koliko si dosegel/a. Zavedaj se, da si v tej e-knjigi videl/a vse, kar si naredil/a, in nisi se zmotil/a. Vse je dobro. Z vsem si zadovoljen/a.

Nekaj besed o samem počitku.

Do nedavnega sem mislila, da počitek pomeni brezdelje, lenarjenje, včasih tudi slaba vest. V resnici je počitek zame delo, ki je kombinacija brezskrbnosti in dobrega počutja. Lahko spočijemo svoje telo, lahko spočijemo svoj Um, misli, čustva. Vendar to je vse delo. Delo, ki ga po navadi zanemarjamo ostale dni v tednu, ker so pomembnejše od nas samih.

In ti boš danes počival/a. Da, počival/a. Od vsega svojega dela, ki si ga naredil/a, ko si ustvarjal/a svojo novo pot. Ker si kreator svojega Uma, boš danes prijazen/a do sebe in počitek bo tvoj zaveznik. Ta dan si od danes zabeleži na koledar ali vtisni v spomin, da bo tvoja nova nedelja. Tvoja nova doza za polnjenje baterij. Tvoj opomnik, da si na prvem mestu. Tvoja lučka, da je počitek v resnici delo na sebi, medtem ko ali če boš, kdaj v prihodnosti pozabil/a nase. Ta dan lahko počneš vse, kar si želiš. Moraš se dobro počutiti ob lastnem počitku. Zato ne pozabi uporabljati svojega Uma z Zavedanjem, ki si ga pridobil/a v predhodnih poglavjih oziroma prvem nivoju osebne preobrazbe.

Zakaj potrebuješ ta dan?

Ker je to prvi del naloge za višjo stopnjo. Najprej počitek, da se lahko še enkrat prepričaš, ali si pripravljen/a na višjo stopnjo z Zavedanjem, ki si ga pridobil/a. Ta višja stopnja se imenuje **Razumevanje**.

Da, Razumevanje. Naslednja tri poglavja bova delala/i na Razumevanju, ki ima močan vpliv na tvoje življenje.

Da boš bolje razumel/a, se Zavedaj, da si ti kreator svojega Uma. Vse, kar boš ustvaril/a, točno to boš prejel/a. Zdaj, ko se Zavedaš sebe, situacij okrog sebe, se zavedaj še Razumevanja.

Preden kogarkoli ali karkoli razumeš, se boš naučil/a Razumeti najprej sebe.

Zato danes počivaj in se opazuj pri Razumevanju sebe, svojih dejanj, svojih misli, svojega obstoja. Razumevanje ne pomeni, da moraš sprejeti vse. Razumevanje ne pomeni, da moraš biti prijazen do vsakega. Razumevanje pomeni opazovanje. In kaj se dogaja, ko opazujemo? Le opazujemo in ne komentiramo ničesar. Smo nevtralni, objektivni. Za lažjo predstavo si lahko pomagaš tako, da si predstavljaš, da si kamera. Kamera le opazuje, ničesar ne reče, ne pokaže nobenih občutkov, dovoli, da se dogaja in le opazuje.

In to je za začetek vse, kar potrebuješ za drugo stopnjo tega prekrasnega potovanja.

Uporablaj Um z Zavedanjem, ki si ga pridobil/a in kreiraj svojo prihodnost po svojih merilih s pomočjo Razumevanja. Bodi prijazen/a do sebe, če želiš pomagati drugim. Naj tvoj Um kreira prijaznost do sebe. Dovolj svojemu Umu kreacijo po meri. In poskrbi za počitek svojega kreativnega Uma, ki se uči Razumevanja, a hkrati opazovanja. Samo Bodi. Brez dodatkov in predsodkov.

Tvoja bodoča podpornica in zaveznica Dasha s pogledom iz Unikatne Perspektive.

Dvanajsti citat, ki ga ta večer v mislih ali na glas ponoviš le enkrat pred spanjem, je:

»Jaz sem kreator svojega Uma, zato sem prijazen/a!« – Dasha Perić

Zaupaj

Ali si zaupaš? Ali verjameš vase? Kdo je tista oseba ali *tisto nekaj*, ki te je navdušilo z izjavo »**zaupaj si**«? Kaj je v tebi premaknila? Komu se lahko zahvališ za vse, kar si prejel/a v življenju? Čemu potem skrbi? Pri kom najdeš tisto zavetje? Pri čem si danes glede zaupanja?

Na ta vprašanja večina ne zna (misli, da ne zna) odgovoriti.

Zakaj je tako?

Preden karkoli začnem pisati, ne pozabi na **Zavedanje**.

Tega se vsakokrat spomni, ko se boš srečeval/a z različnimi situacijami.

Zdaj pa pojdimo po odgovor.

Vsi *vemo*, da je treba živeti v skladu s svojimi vrednotami, a kljub temu kršimo ta pravila. Vsi *vemo*, da ni lepo lagati, krasti, ubijati, a kljub temu je svet poln raznoraznih situacij in dogodkov. Vsi *vemo*, da je zdravje na prvem mestu, a ga kljub vsemu uničujemo. In tako bi lahko nadaljevala v nedogled.

Ok, vsi vse vemo. V resnici ne vemo ničesar. Vemo, da mislimo, da vemo in zato smo prepričani, da so stvari takšne, kot jih doživljamo.

V katerem grmu torej tiči zajec?

V zaupanju in Razumevanju sebe, ki se odraža v našem zunanjem svetu.

Včasih sem bila zavzeta borka za enakost, poštenost, delavnost, iskrenost. Včasih sem mislila, da so ljudje, ki so revni, ubogi. Mislila sem, da so ljudje, ki so doživeli ali/in psihično nasilje doma ali v službi, žrtve. Mislila sem, da si lahko pošten le, če delaš kot večina za 700 € na mesec, ker je to edini način za pošteno zaslužen denar. Na kratko rečeno – mislila sem.

Danes se tudi zavzemam za enakost, poštenost, delavnost, iskrenost, a na popolnoma drugačen način. Moj način.

Kaj sem se naučila?

Danes več ne mislim o enakosti. Če gledam in nič ne storim, pomeni, da podpiram neenakost. Moj sumničavi notranji glas mi pravi »**Ah, kje ... to pomeni le, da se ne vmešavam.**«

Zakaj se potem vmešavam, če se to *mene ne tiče*?

Danes več ne mislim o poštenosti. Če gledam in nič ne storim, pomeni, da podpiram, da se nepoštenost širi. Moj sumničavi notranji glas mi pravi »**Ah, kje ... to pomeni, da se ne vtikam.**«

Zakaj se potem vtikam v poštenost, če nisem pripravljena narediti izboljšave?

Danes več ne mislim o delavnosti. Če gledam in ne ukrepam, pomeni, da podpiram, da so ljudje plačani le za 700 € pa še dovolim, da se izkoriščajo. Moj sumničavi notranji glas mi pravi »Ah, kje ... **to pomeni le, da se ne vtikam.**«

Zakaj se potem vtikam s svojimi komentarji, *če se me tiče?*

Danes več ne mislim o iskrenosti. Če gledam in ne ukrepam, pomeni, da podpiram, da so ljudje med seboj neiskreni. Moj sumničavi notranji glas mi pravi »Ah, kje ... **to pomeni, da se ne vtikam.**«

Zakaj se pa potem vtikam s svojimi komentarji, *če se me ne tiče?*

In ko sem to svoje razmišljanje povedala na glas sem v večini prejela podobne komentarje: »**Dobro, ampak to ni isto. Dobro, ne si očitati, si le človek. Dobro, saj ni tako hudo. Dobro, ne moreš tako razmišljati.**«

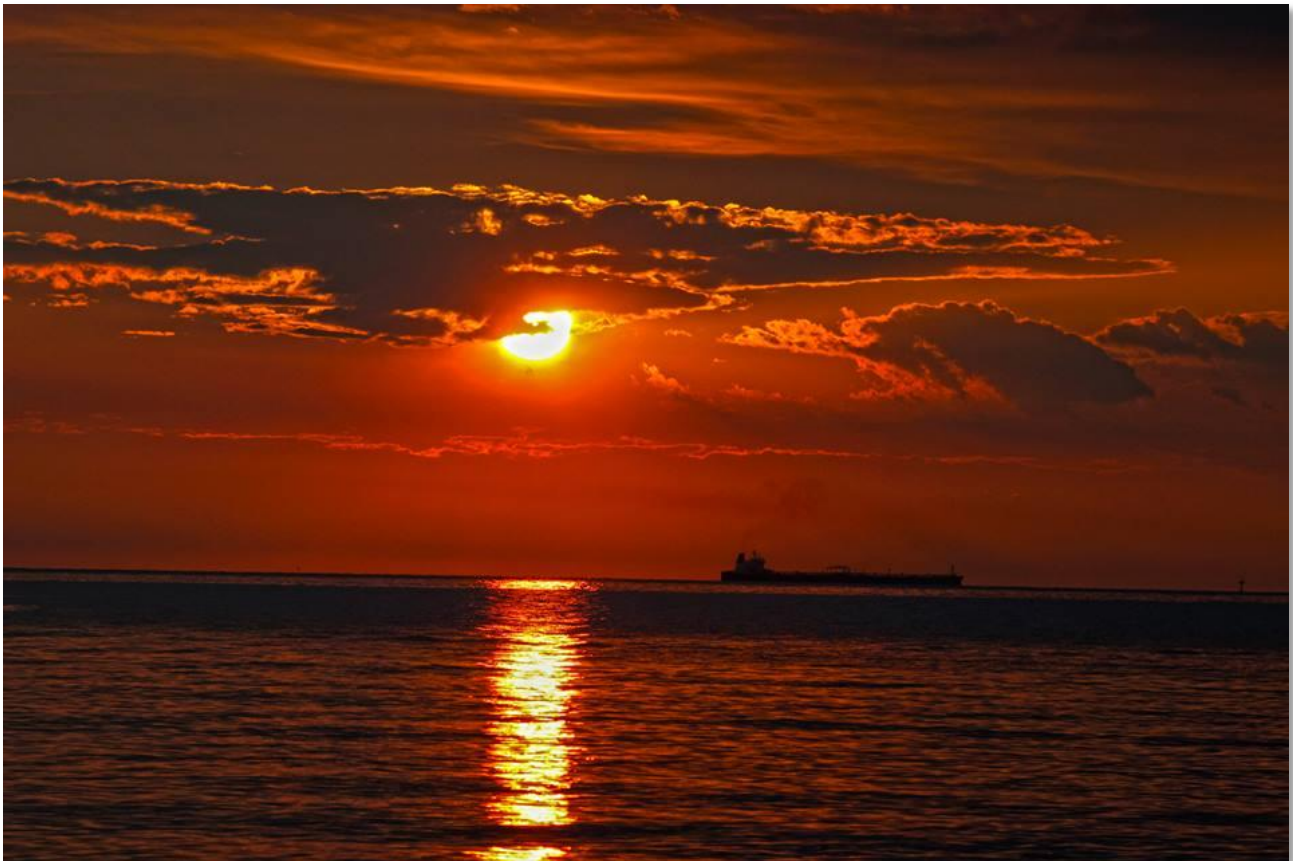
???

Ti je znano?

Temu jaz pravim potuha. To so mi rekli ljudje, ki so bili enakega mišljenja kot jaz.

Ali obsojaš?

Tudi jaz sem včasih. Danes ne več. No, včasih se zalotim, da me še kdaj prime, da bi obsojala, a se takoj nastavim na pravo frekvenco in popravim, še preden nastane škoda.

Zate imam krasno nalogo. Preden jo začneš izvajati imej v glavi naslednje:

Ne glede na to, kako zelo te bo prizadelo, razjezilo ali morda razveselilo se najprej **Zavedaj** svojega odgovora in počutja. Potem **poskušaj Razumeti** svoj odgovor in svoje počutje. Na koncu le Zaupaj. To je vse, kar je treba narediti.

Vsakokrat, ko boš želel/a koga obsoditi ali ko te bo kdo razjezil, se vprašaj:

»Kateri je tisti del mene, ki ga tako močno ne maram pri sebi, a ga vidim v tej situaciji, pri tej osebi?«

Bodi iskren/a do sebe. Malce bo zabolelo, a hkrati boš začutil/a osvoboditev, olajšanje.

In zdaj si dobil/a odgovore na vsa svoja vprašanja. S to vajo si se naučil/a **razumeti** vse tisto, česar do zdaj nisi razumel/a. Božansko!

Občudujem tvoj pogum, tvoje Zavedanje, tvoje zaupanje v lastni Um in tvoj trud pri Razumevanju.

Tvoja bodoča podpornica in zaveznica Dasha s pogledom iz Unikatne Perspektive.

VODILO #13#:

Danes v svoj dnevnik napiši vse, kar je bilo treba narediti iz 10., 11., 12. poglavja. Ko končaš s pisanjem, ga zapri in ne beri napisanega.

Za lažje delo ti ponujam pomoč:

Iz 10. poglavja napiši, kateri je tisti odgovor, ki ti bo pomagal pri strahu, paniki, dvomih, jezi ... Podrobno ga razloži.

Iz 11. poglavja podrobno opiši, kako si prišel/a do razkritja svoje prave frekvence.

Iz 12. poglavja natančno opiši svoj delovni počitek.

Zdaj, ko si vse napisal/a, se vprašaj, ali se je v tebi zgodil kakšen odpor, upor? Morda bes, ker moraš spet pisati? Če je tvoj odgovor »da«, potem si takoj postavi vprašanje:

»Kateri je tisti del mene, ki ga tako močno ne maram pri sebi, a ga vidim v tej situaciji?«

Zdaj razumeš.

Trinajsti citat, ki ga ta večer v mislih ali na glas ponoviš le enkrat pred spanjem, je:

»Zaupam svojemu Umu!« – Dasha Perić

Prebuditi Božanstvo v sebi

Kako prebuditi Božanstvo v sebi? Kaj sploh je Božanstvo?

Na hitro bi to delovalo kot popolnost. In tudi je. Čeprav nihče ne ve, kako je videti popolnost, jo vsak pri sebi doživlja na svoj način.

Velikokrat sem razmišljala, kako naj najdem oziroma prebudim to Božanstvo v sebi. Pomembno je, da ga začutim in resnično živim v skladu z njim. Poskušala sem ogromno tehnik, ki so mi pomagale, a kratkoročno. Kratkoročno pa zato, ker nisem bila v skladu s svojim Božanskim, s svojo Energijo, s svojim Umom. Vedno sem mislila, da Božanstvo v sebi pomeni biti poduhovljen s počasnim in umirjenim govorom, sprejemanje vsega in vsakega, skromnost do te mere, da ne smeš sprejeti denarja ali česarkoli drugega od ljudi, ki jim pomagаш.

Kako naj govorim umirjeno in počasi, če je moja Energija igriva in živahna? Kako naj sprejem vse in vsakogar, če pa se v meni prebudijo občutki, ki niso v skladu s takšnim vedenjem? Kako naj bom skromna na tak način, če pa mene tudi čakajo položnice in vse, kar spada zraven? Zakaj drugi lahko brez slabe vesti sprejmejo plačo svojega delodajalca, jaz pa ne smem sprejeti denarja svojih strank, ker jim pomagam? Sama sebi sem kopala grob s takim razmišljanjem.

Zaradi tega prepričanja sem padla v globoko brezno. Ostala sem brez vsega. In še vedno sem bila mehka, ker sem mislila, da je to le proces. In ja, bil je proces. Ta proces me je pripeljal do tega, da danes živim v skladu s svojim Božanskim in pomagam ljudem. Ljudje mi radi plačajo in jaz rada sprejem njihov denar. Na začetku svoje preobrazbe sem ljudem še razlagala, zakaj pokasiram svoje storitve, danes več ne. Moje delo se ni dokazovati drugim, jim razlagati svoje odločitve, ampak jim pomagati, če seveda sami želijo.

Zakaj sem ti napisala to?

Zato, ker želim, da veš, kako zelo je pomembno, da se Zavedaš sebe. Da si Zaupaš. Da Razumevanje ne pomeni vedno sprejemanja. Da boš z Opazovanjem sebe prepoznal/a svojo okolico.

Želim, da veš, da si danes na zaključni stopnji in da jutri prehajaš na zadnjo in najvišjo stopnjo te e-knjige.

In da boš potrdil/a sebi, da si presegel/a sebe, imam zate Božansko priložnost.

Zavedaj se sebe. Zavedaj se vsakega svojega vdiha, izdiha, premika. Zavedaj se svoje **intuicije** in **inspiracije**.

Zaupaj si. Zaupaj v vse, s čimer si obdan/a. Zaupaj svojemu notranjemu glasu.

Zdaj vse, česar ne razumeš, le Opazuj. Opazuj kot kamera. Bodi nevtralen/a. Bodi objektivni/a. Le opazuj.

Poskušaj Razumeti. Razumeti najprej sebe. Postavi si vprašanja: »Kako lahko sebe razumem, da ne razumem drugih? Kaj je tisto, kar pri sebi želim izboljšati, da bom lažje razumel/a druge?«

Niti pod razno se ne prisiljuj v iskanju odgovorov. Prišli bodo, ko boš pripravljen/a. Če čutiš odpor, jezo, razočaranje, bolečino, se je zavedaj, zaupaj si, opazuj in nato poskušaj razumeti. Zelo pomembno je, da se zavedaš, da razumevanje ne pomeni, da moraš karkoli sprejeti. Razumevanje pomeni le opazovanje brez komentarjev.

Ko to narediš, boš v sebi prebudil/a Božanstvo, ki je bilo prisotno ves čas v tvojem Umu, le čas si potreboval/a za razkritje.

Tik pred koncem zaključene druge stopnje ti želim povedati še nekaj. Vsakokrat, ko pomisliš, da si slab človek, da boš *kaznovan/a*, ker kdaj komu rečeš ne, ali morda poveš to, kar čutiš, se spomni, da si tukaj zase in da živiš po svojih pričakovanjih. V Um si vtisni Zavedanje, Zaupanje, Razumevanje in Opazovanje. To se imenuje Božanstvo v lastnem Umu, z eno besedo pa Svoboda.

Vse to bi že moral/a osvojiti, če si se držal/a vseh mojih (na) vodil.

Vidiva se na višji sferi.

Tvoja bodoča podpornica in zaveznica Dasha s pogledom iz Unikatne Perspektive.

VODILO #14#:

Piši na dasha.peric@gmail.com in se dogovori za srečanje z menoj, da zaključiva drugo stopnjo in preveriva ali si pripravljen/a preiti na najvišjo zadnjo stopnjo te e-knjige.

Štirinajsti citat, ki ga ta večer v mislih ali na glas ponoviš le enkrat pred spanjem, je:

»Prebujam Božanstvo v svojem Umu!« – Dasha Perić

Naredi še bolje

Čestitam, prispel/a si na višjo stopnjo. Po vsej prehojeni poti ti je z vsemi *ovirami* uspelo. Da, tebi je uspelo. Božansko!

Da boš to stopnjo zaključil/a v duhu lastnega zadovoljstva, osebnega uspeha in zmage, te še ločijo le tri stopničke.

Vseh 14 stopničk si prehodil/a. Uspelo ti je. In če si prišel/a do tu, potem je čas, da nadaljuješ vse do konca. Ni konec, dokler ne zmagaš!

Preden ti dam (na) vodila moraš najprej spoznati višjo stopnjo. Njeno ime je **Od-Ločitev**.

Da, Od-Ločitev. To je moja najboljša podpornica in zaveznica vseh časov takoj po Zavedanju in Razumevanju.

Zaradi lastnih Od-Ločitev sem v življenju velikokrat padla, a v resnici to ni bil nikoli padec. V resnici je to bil dvig nad lastnimi omejitvami. Dvig iz stagniranega stanja. Dvig nad svojo zavestjo. Dvig k Umu. K sebi. Velikokrat sem gledala, a nisem videla. Velikokrat sem slišala, a nisem poslušala. Velikokrat sem govorila, a nisem nič povedala. Ni mi žal. Ponosna sem na svoje padce, ki si bili v resnici moji podvigi. Svoj Um sem naučila, da lahko vedno naredim bolje, svoj Um sem opomnila, da sem Jaz *On*. In zdaj si lahko oddahnem. In pri vsem tem je imela prste vmes moja zaveznica Od-Ločitev.

Ko sem se Zavedala Sebe, svojega stanja, situacije in ko sem vse to Razumela, sem se **Od- Ločila** od vsega, česar ne potrebujem v svojem življenju. Prerezala sem vse tiste vezi, ki jih ne potrebujem. In danes sem svobodna.

Kolikokrat sem si rekla, da ne bom nikoli oprostila sebi, da sem se spustila nizko zaradi trenutne situacije.

Kolikokrat sem si rekla, da ne bom nikoli oprostila osebam, ki so me močno prizadele.

Z druge strani sem pa vedno hrepenela po svobodi. Le kdo ni rad svoboden?

In da sem resnično začutila to svobodo, sem se morala Od-Ločiti od starih vzorcev. **Od** strahov sem se **Ločila**, **Od** sodbe sem se **Ločila**, **Od** kritiziranja sem se **Ločila** ...

Vsakokrat, ko pomisliš na ljudi, situacije, ki so te prizadele, dejansko vežeš sebe nanje in si odvisen/odvisna od njih. To ni Svoboda. To je Ujetništvo.

Zato prereži to nevidno nit ujetništva in postani Svoboden/a.

Zdaj si pa ti na vrsti.

Napisal/a boš svojo zgodbo.

Preden jo začneš pisati za trenutek zapri oči, trikrat globoko vdihni s trebuhom skozi nos in izdihni iz trebuha skozi usta.

Odpri oči.

Zavedaj se, da **si le pisal/a** svojo zgodbo. To je preteklost.

Razumi, da **le pišeš** svojo zgodbo. To je sedanjost.

Od-Loči preteklost od sedanjosti. To je prihodnost.

Tvoja bodoča podpornica in zaveznica Dasha s pogledom iz Unikatne Perspektive.

VODILO #15#:

Napiši svojo zgodbo. Izberi le eno, ki je pustila močan vtis v tvojem življenju. Le eno področje/obdobje. Lahko je to obdobje otroštva, lahko je obdobje fakultete, poroke, ločitve, rojstva, smrti ... izberi sam/a.

Ko končaš, si na glas ali v mislih reci:

»Od-Ločitev je moja podpornica in zaveznica! Hvala!«

Pošlji mi svojo zgodbo na dasha.peric@gmail.com

Zdaj si pa oddahni.

Petnajsti citat, ki ga ta večer v mislih ali na glas ponoviš le enkrat pred spanjem, je:

»Z Umom lahko vedno naredim še bolje. Jaz sem Um. Zdaj si lahko oddahnem!« – Dasha Perić

Odgovornost

Omejitve, omejitve in še enkrat omejitve. Kje je potem prostor za odprtost?

Doživela sem krasno izkušnjo, ko sem bila na enem seminarju, kjer je bilo govora o omejenih prepričanjih. Ker se nisem ravno strinjala s pogledom predavatelja o omejenih prepričanjih, sem svoje mnenje tudi izrazila. V nekem trenutku slišim iz ozadja glas znanca, ki je rekel predavatelju naslednje: **»Torej potem lahko rečemo, da ima Dasha omejena prepričanja!«**

V trenutku se obrnem, ga pogledam in želim se braniti nekako takole: **»Ne, želela sem povedati, da ... v bistvu, kako naj povem ... no mogoče pa imam res omejena prepričanja.«**

Paf. V trenutku dobim občutek, da sem dobila klofuto. Pa sem jo res?

V meni se je za trenutek prebudil ego, namesto da bi se zavedala in poskušala razumeti, kaj mi želi sporočiti. Še isti dan sem čistila svoj Um in prišla do rešitve.

Kaj so zame omejena prepričanja? Omejeni Um. Ko niti ne poskušam razumeti, čeprav se zavedam, da nekaj ali neko dejanje v mojih očeh ni v redu. Konkretno mislim na posilstva, pedofilijo in vse najhujše zločine.

Najlažje ti bom na tak način predstavila, ker vem, da se bo v tebi prebudilo marsikaj, česar morda na začetku ne boš razumel/a. In s tem ni prav nič narobe. Tudi sama sem se v preteklosti odzvala na najbolj izprijene zločine brez dlake na jeziku in z odporom. Razumem tvojo reakcijo. Če ne zmoreš brati, naj ti povem, da še nisi pripravljen/a odpreti Uma, zato se vrni na popolni začetek te e-knjige in začni znova. Če pa si vseeno želiš izvedeti mojo perspektivo in odpreti svoj Um, potem beri dalje.

Zdaj pa razlaga o omejenem Umu. Omejen Um pomeni, da niti ne poskušam razumeti, kaj je v glavah teh ljudi. Omejen Um zame pomeni, da kljub zavedanju, da je nekdo nekoga zlorabil, nisem nič ukrepala. Omejen Um zame pomeni, da se niti ne potrudim poskusiti poslušati, razumeti, in niti najmanj narediti nekaj, kar bo zame in za družbo koristnega. Na kratko povedano- Omejen Um je lastna Neodgovornost.

Kaj pa je potem odprti Um?

Ali morda to, da moram sprejeti pedofilijo, raznorazne zlorabe?

Absolutno ne.

Ali morda to, da se moram strinjati z mnenji drugih ljudi?

Nikakor ne.

Kaj je potem odprti Um?

Prevzemanje Odgovornosti za lastne **Od-Ločitve** in dejanja.

Da, to je odprti Um. Prevzeti odgovornost za svoje **Od-Ločitve** in dejanja.

Ali zdaj bolje razumeš?

Vsi smo delno odgovorni za zločine, ki se dogajajo po svetu. Vsi smo delno odgovorni za sisteme, v katerih živimo. Da, poponoma vsi. Brez izjeme.

Če si prišel/a do tega poglavja in še vedno vztrajaš, ti lahko povem, da se ti bo vse, kar si si zamislil/a, uresničilo. Popolnoma vse. Kako in zakaj? Več v vodilu spodaj.

Tvoja bodoča podpornica in zaveznica Dasha s pogledom iz Unikatne Perspektive

VODILO #16#:

Napiši svojo drugo zgodbo. Ta zgodba naj vsebuje vse možne obsodbe, graje, kritiziranja, jezo, razočaranja, žalost, morda tudi sovražstvo. Z eno besedo-poskrbi, da boš ves svoj omejeni Um zlil/a na papir.

Napiši, kako vpliva nate zavedanje, ko si ves ta bes, sodbo, občutke zlil/a na papir. Potem poskušaj razumeti napisano. In tudi to napiši. Poskušati razumeti ne pomeni sprejeti in/ali se strinjati. Le poskus razumevanja. In zaključi zgodbo na tak način, da ločiš plevel od semena na tak način, da se vprašaš, kaj boš spremenil/a, izboljšal/a, dodal/a, odstranil/a, ohranil/a pri sebi.

Zgodbe nikakor ne popravljaj, ne dodeluj. Preprosto mi jo pošlji na dasha.peric@gmail.com v prvotni izvedbi. Vsa nadaljnja navodila dobiš takoj, ko preberem tvojo zgodbo.

Šestnajsti citat, ki ga ta večer v mislih ali na glas ponoviš le enkrat pred spanjem, je:

»Omejeni in odprti Um sta moja odgovornost!« – Dasha Perić

Mentalni proces

Dragi moj/draga moja. Danes sva na predzadnji stopnici tvojega potovanja.

Danes boš točno vedel/a, ali se bo treba vrniti na začetek knjige in postopek ponoviti ali si vso nesnago odstranil/a. Zavedaj se, da tudi če si jo odstranil/a, je treba lastni vrt negovati vse do konca svojih dni. Zavedaj se tudi, da ko boš prenehal/a z branjem te e-knjige, boš še vedno ti tisti/tista, ki bo skrbel/a za svoje življenje. Zavedaj se, da pot, ki si jo prehodil/a ni bila nikakor lahka. Ne pozabi, kako močno si se trudil/a in delal/a na sebi, in to zaradi Sebe. Za boljše življenje. Tebi je Uspelo vse ovire spremeniti v priložnosti, Tebi je uspelo svoj Um odpreti bolj, kot si pričakoval/a. Uspel/a si. Morda se ne zavedaš, a z Zavedanjem, Razumevanjem, Od-Ločitvijo Uma si ustvaril/a mentalni proces, ki deluje v tvoje najvišje dobro. Zavestno ali nezavedno. Tak dosežek lahko naredijo le ljudje z močnim in odprtim Umom. In Tebi je uspelo.

Zdaj pa pojdiva preverit, ali si odstranil/a vso nepotrebno kramo.

Spomni se dogodka, ki te je močno zaznamoval. Dogodek je lahko prijeten ali manj prijeten. Poglej okolje, ki te je takrat obdajalo. Poglej, kako si se obnašal/a takrat, poglej, katere sposobnosti in spretnosti si uporabljal/a, poglej, zakaj si imel/a takrat tista prepričanja, poglej, kaj ti je bilo takrat najbolj pomembno v tisti situaciji, poglej, kdo si bil/a in kaj je bila misija takratnega dogodka. Preprosto poglej.

Zdaj pa poglej svojo sedanjo situacijo.

Katera je tvoja misija danes? Kdo si danes, kaj ti je danes pomembno? V kaj verjameš danes? Katere so tvoje spretnosti? Kakšno je tvoje vedenje in okolje?

In še zadnji korak.

Predstavljal si sebe, kako boš uresničil/a svojo dolgoletno željo. Točno vidiš, kaj konkretno hočeš. Točno prepoznaš, da si dosegel/a svoj cilj, ker imaš dokazni material. Vidiš ga, kako si ga že uresničil/a. Vidiš, kako je ta podobni cilj nekomu že uspel in to osebo poznaš. Ta oseba je tvoj vzornik in lahko ti pomaga pri doseganju svojega cilja. Vidiš točno določen dan, ko boš cilj dosegel/a. Prišel/a si do uresničitve. Imaš ga!

Če si to vajo pozorno upošteval/a, si ugotovil/a, kje natančno si. Ali še kaj manjka do osebne preobrazbe? Ali si dobil/a potrditev, da je tvoj Um resnično dosegel najvišjo možno stopnjo?

Vse to in na splošno v življenju deluje zavestno ali/in nezavedno. Ko se odločiš **Od-Ločiti**, takrat se zaveš kaj, kje, kdo želiš biti, priti, doseči. Ko se ne Od-Ločiš v resnici, se ločiš, saj stvari začnejo delovati še bolje, kot si si predstavljal/a. Najprej boli, potem deluje, če smo dovolj pozorni. A večkrat se ljudje nezavedno odločijo ostati v neskladju s svojim značajem, čustvi, zato se dostikrat ne počutijo dobro v svoji koži. Ker se niso ločili od vsega, kar jim škodi, je njihov Um sprejel podzavestno in zavestno odločitev ter naredil mešanico mešanih občutij in dejanj. Vse je mentalni proces.

Zdaj veš, kje si. Moje poslanstvo se je končalo. Moj del naloge je opravljen z odliko.

Zdaj si pripravljen/a stopiti na tisto pot, za katero veš, da jo potrebuješ. **Um je zavedanje, Razumevanje, Opazovanje, Zaupanje in Od-Ločitev!** Um si Ti.

Tvoja bodoča podpornica in zaveznica Dasha s pogledom iz Unikatne Perspektive.

Sedemnajsti citat, ki ga ta večer v mislih ali na glas ponoviš le enkrat pred spanjem, je:

»Od-Ločitev Uma je mentalni proces, ki se dogaja zavestno ali nezavedno!« – Dasha Perić

Miselna paradigma!

Prišel/a si do konca. Vseh 17 stopenj si opravil/a več kot z odliko. Poglejva, kaj vse si prehodil/a in s čim vse si se soočil/a:

- Z Intuitivnim Umom si hkrati bil/a navdušen/a in prestrašen/a.
- V procesu rasti si svoj Um zapiral/a in Odpiral/a.
- Iskal/a si se in svoj Um gnal/a v odnos do sebe.
- S svojim Umom si potrjeval/a tako dobre kot slabe misli in dejanja.
- Iskal/a si definicijo lastnega Uma, da si sploh lahko začel/a z njegovo uporabo.
- Naučil/a si se zavedati svojega Uma brez obžalovanja in ga začel/a izboljševati.
- Vsak dan si vedno bolj odpiral/a svoj Um.
- Dojel/a si komunikacijo z Umom in dobil/a rešitve.
- Našel/a si svoj pravi Um.
- Zadihal/a si s polnimi pljuči lastnega Uma.
- Programiral/a si svoj Um na pravo frekvenco.
- Kreiral/a si svoj Um po svojih željah.
- Zaupal/a si svojemu Umu in začel/a razumeti.
- Prebudil/a si Božanstvo v svojem Umu.
- Postal/a si boljši človek.
- Prevezel/a si lastno odgovornost.
- Sprejel/a si odločitev ločitve lastnega Um.

In danes tvoj odprti Um gleda iz unikatne perspektive, ki ji pravim miselna paradigma.

Ali je treba še karkoli dodati?

Poglej, kakšen dosežek. Zaploskaj in čestitaj si.

Ker si prišel/a do konca, imam zate še zadnje vodilo, ki si ga vtisni v podzavest in ga vsakodnevno uporabljaš. In s tem si zaključil/a 18 stopenjsko potovanje v celoti.

Bodi odprt/a za nove ideje in drugačen pogled na življenje in svet. Zapomni si; vse, kar je drugače, ni nujno pravilno ali napačno. Le odpri se za vse tisto, česar ne razumeš ali ne poznaš.

Spoštuj, razumi in ne obsojaj drugačnih pogledov. Zapomni si, da se ti ni treba strinjati z njihovimi pogledi, razmišljanjem, le spoštuj in ne sodi.

Dovoli si videti stvari iz druge perspektive. Zapomni si, da boš, ko bo prišel tvoj čas, pripravljen/a spremeniti tudi lastno mnenje, odnos in poglede na življenje in svet. Bliže boš sebi. Ob Zavedanju, Razumevanju se boš lažje Odločil/a.

Izoblikuj svojo osebnost s pomočjo odprtega uma. Zapomni si, da se boš naučil/a osebno rasti, dozoreti in kar je najpomembnejše ojačal/a se boš v različnih situacijah.

Bodi se pripravljen/a učiti vsak dan iz lastnih izkušenj. Zapomni si, da se učiš vsak dan in to te dela Unikatnega/unikatno.

Hvala, ker obstajaš. Hvala, ker si **Zavedanje, Razumevanje, Od-Ločitev**. Hvala, ker si VeleUm-misljena paradigma.

Se srečava ponovno pri moji drugi izdaji e-knjige, ko bova skupaj s teboj ... Odpri možnosti UniverzUmu in se prepusti. Vse ob svojem času. Poklon.

Tvoja podpornica in zaveznica Dasha s pogledom iz Unikatne Perspektive.

»Odprti Um je pogled iz Unikatne Perspektive, ki se imenuje Miselna Paradigma!« – Dasha Perić

O avtorici

Dasha Perić je rojena 27. 4. 1983 v Kopru. Rojena je na datum, ko praznujemo državni praznik dan boja proti okupatorju oz. OF. Naključje ali ne, dejstvo je, da je upravičila svoj datum rojstva. Je borka in podpornica za pravice posameznikov za samoodločanje, združevanje med ljudmi, osvoboditve od ujetosti lastnega Uma. Od nekdanj je pomagala ljudem v stiskah. Lahko je poslovna ali zasebna stiska, ona ve, kako se streže tem zadevam. Njeno poslanstvo je vsakega pripeljati do rešitve na način, v katerem misija Nemogoče postane Vsemogoče. Je ženska, ki te nauči gledati na svet z lastno miselno paradigmo. To pomeni, da vse nepovezane stvari, nelogične stvari pri njej delujejo na način, da iz težave, s katero se trenutno ali že dlje časa borite, odkrijete zakladnico rešitev, ki si jih ne bi nikoli v mislih mogli predstavljati. Ena od strank pravi: »Dasha je ženska, katera me je naučila živeti.«

Ko jo vprašajo, s čim se ukvarja, ali kaj počne v življenju, je njen odgovor: »Ukvarjam se s stvarmi, ki jih ne razumem!«

Obenem ima dar pisanja, ki jo polni z novo svežo energijo. S pomočjo napisane besede rešuje življenja posameznikov in podjetij. Avtorica temu pravi »Pogovor z argumenti«.

Le kako je možno s pomočjo napisane besede ustvariti pogovor z argumenti in vse težave rešiti s pomočjo nelogičnih in nepovezanih stvari zgolj v šestdesetih dneh? To zmore le Dasha Perić.

Ker se je soočila s kruto resnico glede pomanjkanja financ, lukenj v zdravstvu, nelojalnosti, medsebojnega nespoštovanja, etiketiranja, diskriminacije ipd., je vzela stvar v svoje roke ter se odločila aktivirati svojo iznajdljivost, zagnanost, borbenost, posluh in razumevanje ljudi v stiskah ter, verjeli ali ne, z lastno metodo našla rešitev za vse nastale situacije. Ena izmed rešitev je e-knjiga »Miselna Paradigma«, ki vas zagotovo ne bo pustila brez posledic. Pozitivnih posledic.

